რატიფიცირებულია საქართველოს პარლამენტის 2013 წლის 4 ოქტომბრის N1460-Iს დადგენილებით

ძალაშია 2014 წლის 1 მაისიდან

ევროპის საბჭოს კონვენცია დანაშაულებრივი გზით მიღებული შემოსავლების გათეთრების, მოძიების, ამოღების და კონფისკაციის და ტერორიზმის დაფინანსების შესახებ

ვარშავა 16 მაისი 2005

პრეამბულა

ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოები და წინამდებარე კონვენციის ხელმომწერი სხვა სახელმწიფოები,

ითვალისწინებენ, რომ ევროპის საბჭოს მიზანია მის წევრებს შორის უფრო მყარი ერთიანობის მიღწევა;

დარწმუნებულნი არიან საზოგადოების დაცვისაკენ მიმართული ერთიანი სისხლის სამართლის პოლიტიკის განხორციელების საჭიროებაში;

ითვალისწინებენ, რომ მძიმე დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლა, რომელიც გახდა სულ უფრო მზარდი საერთაშორისო პრობლემა, საჭიროებს თანამედროვე და ეფექტური მეთოდების გამოყენებას საერთაშორისო მასშტაბით;

სწამთ, რომ ამ მეთოდებისგან ერთ-ერთს წარმოადგენს დამნაშავეებისათვის დანაშაულებრივი გზით მიღებული შემოსავლების და დანაშაულის ჩადენის საშუალებების ჩამორთმევა;

ითვალისწინებენ, რომ ამ მიზნის მისაღწევად ასევე უნდა შეიქმნას საერთაშორისო თანამშრომლობის კარგად ფუნქციონირებადი სისტემა;

მხედველობაში იღებენ, ევროპის საბჭოს კონვენციას დანაშაულებრივი გზით მიღებული შემოსავლების გათეთრების, მოძიების, ამოღების და კონფისკაციის შესახებ (ETS No: 141 - შემდგომში მოხსენიებული როგორც "1990 წლის კონვენცია");

აღნიშნავენ რა ასევე გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს მიერ 2001 წლის 28 სექტემბერს მიღებულ 1373(2001) რეზოლუციას საერთაშორისო მშვიდობისათვის და უშიშროებისათვის ტერორისტული საფრთხის შესახებ და კერძოდ მის 3.d პუნქტს;

აღნიშნავენ რა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის მიერ 1999 წლის 9 დეკემბერს მიღებული ტერორიზმის დაფინანსების აღკვეთის საერთაშორისო კონვენციას და კერძოდ მის მე-2 და მე-4 მუხლებს, რომლებიც მონაწილე სახელმწიფოებს ავალდებულებენ ტერორიზმის დაფინანსება აღიარონ სისხლის სამართლის დანაშაულად;

დარწმუნებულნი არიან გადაუდებელი ზომების მიღების საჭიროებაში, რათა რატიფიცირებული და სრულად განხორციელებული იქნეს ზემოთ ნახსენები ტერორიზმის დაფინანსების აღკვეთის საერთაშორისო კონვენცია;

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი I ტერმინების გამოყენება

მუხლი 1 ტერმინების გამოყენება

წინამდებარე კონვენციის მიზნებისათვის:

- a) "შემოსავალი" ნიშნავს სისხლის სამართლის დანაშაულიდან პირდაპირი ან არაპირდაპირ წარმოშობილ ან მიღებულ ნებისმიერი ეკონომიკურ სარგებელს. იგი შეიძლება შედგებოდეს ამ მუხლის (b) ქვეპუნქტით განსაზღვრული ნებისმიერ ქონებისაგან;
- b) "ქონება" მოიცავს ნებისმიერი სახის ქონებას, ქონებრივს ან არაქონებრივს, მოძრავს ან უძრავს, ან იურიდიულ აქტებს ან დოკუმენტებს, რომლებიც ადასტურებენ ამგვარ ქონებაზე უფლებას ან წილს;
- c) "საშუალებები" ნიშნავს ნებისმიერ ქონებას, რომელიც გამოიყენება ან რომლის გამოყენებაც გამიზნული იყო, ნებისმიერი გზით, მთლიანად ან ნაწილობრივ, სისხლის სამართლის დანაშაულის ან დანაშაულების ჩასადენად;
- d) "კონფისკაცია" ნიშნავს სასჯელს ან ზომას, რაც დაწესებულია სასამართლოს მიერ სისხლის სამართლის დანაშაულთან ან დანაშაულებებთან დაკავშირებული სამართალწარმოების შემდეგ, რასაც შედეგად მოჰყვება ქონების საბოლოო ჩამორთმევა;
- e) "პრედიკატული დანაშაული" ნიშნავს ნებისმიერ სისხლის სამართლის დანაშაულს, რის შედეგადაც მიღებული იქნა შემოსავალი, რომელიც შეიძლება გახდეს დანაშაულის ობიექტი, როგორც ეს განსაზღვრულია წინამდებარე კონვენციის მე-9 მუხლში;
- f) "ფინანსური დაზვერვის სამსახური" (შემდგომში მოხსენიებული როგორც "FIU") ნიშნავს ცენტრალურ, ეროვნულ დაწესებულებას, რომელიც პასუხისმგებელია ინფორმაციის მიღებაზე (და ნებართვის შემთხვევაში მოთხოვნაზე) ანალიზზე და კომპეტენტური ორგანოებისათვის მიწოდებაზე, ფინანსური ინფორმაციის გაცემაზე:
- i. რომელიც დაკავშირებულია საეჭვო შემოსავალთან და ტერორიზმის პოტენციურ დაფინანსებასთან; ან
- ii. მოითხოვს ეროვნული კანონმდებლობა ან წესები,ფულის გათეთრებასთან და ტერორიზმის დაფინანსებასთან ბრძოლის მიზნით;
- g) "დაყადაღება" ან "ამოღება" ნიშნავს ქონების გადაცემის, განადგურების, კონვერსიის, განკარგვის ან გადაადგილების დროებით აკრძალვას ან დროებით

შენახვას დაშვებას ან ქონების კონტროლს სასამართლოს ან სხვა კომპეტენტური ორგანოს მიერ გაცმული ბრძანების საფუძველზე;

h) "ტერორიზმის დაფინანსება" ნიშნავს ზემოთ ნახსენები ტერორიზმის დაფინანსების აღკვეთის საერთაშორისო კონვენციის მე-2 მუხლში დადგენილ აქტებს.

თავი II ტერორიზმის დაფინანსება

მუხლი 2

წინამდებარე კონვენციის გამოყენება ტერორიზმის დაფინანსებასთან მიმართებაში

- 1. კონვენციის თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს, რომ მას საშუალება მიეცეს გამოიყენოს წინამდებარე კონვენციის III, IV და V თავების დებულებები ტერორიზმის დაფინანსებასთან მიმართებაში.
- 2. კერძოდ, თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ მას აქვს უკანონო ან უკანონო წარმოშობის ქონების ან ამ დანაშაულით მიღებული შემოსავალის, მოძიების, გამოვლენის, ამოცნობის, დაყადაღების, ამოღების და კონფისკაციის შესაძლებლობა, რომელიც მთლიანად ან ნაწილობრივ, გამოიყენება ან გამოყოფილია ნებისმიერი გზით გამოსაყენებლად ტერორიზმის დასაფინანსებლად და უზრუნველყოს ამ მიზნით თანამშრომლობა მაქსიმალური შესაძლებლობის ფარგლებში.

თავი III ეროვნულ დონეზე გასატარებლი ზომები

ნაწილი 1 - ზოგადი დებულებები

მუხლი 3 კონფისკაციის ზომები

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს, იმისათვის, რომ მას საშუალება მიეცეს კონფისკაცია გაუკეთოს იმ საშუალებებს და შემოსავალს ან ქონებას, რომელთა ღირებულებაც შეესაბამება ამ შემოსავალს და გათეთრებულ ქონებას.
- 2. იმ პირობით, რომ ამ მუხლის 1-ლი პუნქტი ეხება ფულის გათეთრების და წინამდებარე კონვენციის დანართში მოცემულ დანაშაულების კატეგორიებს. თითოეულ მონაწილეს კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიცირების, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე განცხადების მეშვეობით შეუძლია განაცხადოს, რომ ამ მუხლის 1-ლი პუნქტი გამოიყენება:

- a) მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც ეს დანაშაული დასჯადია თავისუფლების აღკვეთით ან დაკავებით ერთ წელზე მეტი ვადით, თუმცა, თითოეულ მონაწილეს შეუძლია ამ დებულებებთან დაკავშირებით გააკეთოს განცხადება საგადასახადო დანაშაულისგან მიღებული შემოსავლის კონფისკაციასთან დაკავშირებით, ერთადერთი მიზნით, რათა შესაძლებლობა ჰქონდეს მოახდინოს ამგვარი შემოსავლის კონფისკაცია, როგორც ეროვნული და საერთაშორისო თანამშრომლობის მეშვეობით, ისე ეროვნული და საერთაშორისო საგადასახადო დავალიანების ამოღების კანონმდებლობის შესაბამისად; და/ან
- b) მხოლოდ მითითებული დანაშაულებების ჩამონათვალის მიმართ.
- 3. მონაწილეებს შეუძლიათ უზრუნველყონ იძულებითი კონფისკაცია იმ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც ექვემდებარებიან კონფისკაციის რეჟიმს, კერძოდ, მონაწილეებს შეუძლიათ ამ დებულებაში შეიტანონ ფულის გათეთრების, ნარკოტიკებით ვაჭრობის, ადამიანებით ვაჭრობის დანაშაულები და ნებისმიერი სხვა მძიმე დანაშაული.
- 4. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა სახის ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ მძიმე დანაშაულთან ან დანაშაულებთან დაკავშირებით მოთხოვნილი იქნეს ეროვნული კანონდმებლობის შესაბამისად, დამნაშავემ დაამტკიცოს საეჭვო შემოსავლის ან სხვა ქონების წარმოშობა, რომელიც ექვემდებარება კონფისკაციას იმ მოცულობით, რომ ეს მოთხოვნა შეესაბამება მის შიდა სამართლის პრინციპებს.

მუხლი 4 საგამოძიებო და წინასწარი ზომები

თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს იმგვარი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ მას საშუალება მისცეს სწრაფად მოახდინოს იდენტიფიცირება, გამოავლინოს, ყადაღა დაადოს ან ამოიღოს ქონება, რომელიც მე-3 მუხლის შესაბამისად ექვემდებარება კონფისკაციას, კერძოდ, იმისათვის, რომ გაადვილდეს შემდგომი კონფისკაციის აღსრულება.

მუხლი 5 დაყადაღება, ამოღება და კონფისკაცია

თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ დაყადაღების, ამოღების და კონფისკაციის ზომები ასევე მოიცავდეს:

- a) ქონებას, რომლადაც გარდაიქმნა ან გადაიქცა ამგვარი შემოსავალი;
- b) კანონიერი წყაროებით შეძენილ ქონებას, თუ შემოსავალი მთლიანად ან ნაწილობრივ შეერია ასეთ ქონებას, შერეული შემოსავლის შეფასებული ღირებულების ფარგლებში;
- c) დანაშაულებრივი შემოსავლისგან მიღებულ მოგებას ან სხვა სარგებელს, ქონებას, რომლიდანაც გარდაიქმნა ან გადაიქცა დანაშაულებრივი გზით მიღებული

შემოსავალი ან ქონებას, რომელსაც შეერია შერეული შემოსავლის შეფასებული ღირებულების ფარგლებში, იმავე გზით და იმავე ზომით, როგორც შემოსავალი.

მუხლი 6

დაყადაღებული ან ამოღებული ქონების განკარგვა

თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს წინამდებარე კონვენციის მე-4 და მე-5 მუხლების შესაბამისად დაყადაღებული ან ამოღებული ქონების სათანადოდ განკარგვის უზრუნველსაყოფად.

მუხლი 7

საგამოძიებო უფლებამოსილებები და მეთოდები

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ მის სასამართლოებს ან სხვა კომპეტენტურ ორგანოებს უფლებამოსილება მიენიჭოს გასცეს ბრმანება, რომ საბანკო, ფინანსური ან კომერციული ჩანაწერები გახდეს ხელმისაწვდომი ან ამოღებული იქნას მე-3, მე-4 და მე-5 მუხლებში მითითებული ზომების განსახორციელებლად. მონაწილემ არ უნდა აარიდოს თავი ამ მუხლის დებულებების შესაბამისად მოქმედებების განხორციელებას საბანკო საიდუმლოების საფუმველზე.
- 2. 1-ლი პუნქტისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ მას საშუალება მიეცეს:
- a) დაადგინოს არის თუ არა ფიზიკური პირი ნებისმიერი სახის ერთი ან რამდენიმე ანგარიშის მფლობელი ან ბენეფიციარი მფლობელი, ნებისმიერ ბანკში, რომელიც მდებარეობს მის ტერიტორიაზე და, თუ ასეა მოიპოვოს ამოცნობილი ანგარიშების ყველა მონაცემი;
- b) მოიპოვოს მითითებული საბანკო ანგარიშებისა და საბანკო ოპერაციების შესახებ მონაცემები, რომლებიც განხორციელებული იქნა მითითებულ პერიოდში ერთი ან რამოდენიმე მითითებული ანგარიშების მეშვეობით, გამგზავნი ან მიმღები ანგარიშის მონაცემების ჩათვლით;
- c) დადგენილი ვადის განმავლობაში ზედამხედველობა გაუწიოს საბანკო ოპერაციებს, რომლებიც ხორციელდება ერთი ან რამდენიმე ამოცნობილი ანგარიშების მეშვეობით; და,
- d) უზრუნველყოს, რომ ბანკები არ გაუმჟღავნებენ ბანკის დაინტერესებულ კლიენტს ან სხვა მესამე პირებს, რომ ინფორმაცია იქნა მოძიებული ან მოპოვებული (a), (b) ან (c) პუნქტების შესაბამისად ან რომ მიმდინარეობს გამოძიება.
- მონაწილეებმა უნდა გაითვალისწინონ ამ დებულების განვრცობა არასაბანკო ფინანსურ დაწესებულებებში არსებულ ანგარიშებზეც.
- 3. თითოეულმა მონაწილემ უნდა გაითვალისწინოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომების მიღება, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ

მას საშუალება მისცეს გამოიყენოს სპეციალური საგამოძიებო მეთოდები, რომლებიც აადვილებს შემოსავლის იდენტიფიცირებას და გამოვლენის და მასთან დაკავშირებული მტკიცებულებების შეგროვებას, როგორიცაა: დაკვირვება, სატელეფონო მოსმენა, კომპიუტერული სისტემებში შეღწევა და სპეციალური დოკუმენტების წარმოდგენის დავალება.

მუხლი 8

სამართლებრივი დაცვის საშუალებები

თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს იმგვარი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ დაინტერესებულ მონაწილეებს, რომლებიც უფლებებიც შეილახა მე-3, მე-4 და მე-5 მუხლების და ამ ნაწილის სხვა ამგვარი შესაფერისი დებულებების შესაბამისად, მიღებული ზომების შედეგად, უნდა ჰქონდეთ ეფექტური სამართლებრივი დაცვის საშუალებები მათი უფლებების შესანარჩუნებლად.

მუხლი 9

შემოსავლების გათეთრების დანაშაულებები

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად დანაშაულებად იქნეს აღიარებული, როდესაც ჩადენილია განზრახ:
- a) ქონების კონვერსია ან გადაცემა, იმის შეგნებით, რომ ასეთი ქონება წარმოადგენს დანაშაულებრივ შემოსავალს, იმ მიზნით, რომ დაფაროს ან შენიღბოს ამ ქონების უკანონო წარმოშობა ან ნებიმიერი პირისათვის დახმარების აღმოჩენა, რომელიც ჩართულია პრედიკატული დანაშაულის ჩადენაში, თავი აარიდოს მისი მოქმედებების სამართლებრივ შედეგს;
- b) ქონების ნამდვილი ბუნების, წყაროს, ადგილმდებარეობის, განკარგვის, გადაადგილების, ქონების კუთვნილების ან მის ფლობასთან დაკავშირებული უფლებების დაფარვა ან შენიღბვა იმის შეცნობით, რომ ამგვარი ქონება წარმოადგენს დანაშაულებრივ შემოსავალს;
- და მონაწილის კონსტიტუციური პრინციპების და სამართლებრივი სისტემის მირითადი კონცეფიცების დაცვის პირობით
- c) ქონების შეძენა, ფლობა ან გამოყენება, იმის შეცნობით, რომ ქონების მიღების დროს, ასეთი ქონება წარმოადგენდა დანაშაულებრივ შემოსავალს;
- d) ამ მუხლის შესაბამისად დადგენილი ნებისმიერი დანაშაულის ჩადენაში მონაწილეობა, გაერთიანება ან შეთქმულება დანაშაულის ჩასადენად, ჩადენის მცდელობა და დახმარების აღმოჩენა, წაქეზება, ხელშეწყობა და რჩევის მიცემა;
- 2. ამ მუხლის 1-ლი პუნქტის განხორციელების ან გამოყენების მიზნებისათვის:
- a) მნიშვნელობა არ აქვს იმას ექვემდებარებოდა თუ არა პრედიკატული დანაშაული მონაწილის სისხლის სამართლის იურისდიქციას;

- b) შეიძლება გათავალისწინებული იქნეს, რომ 1-ლ პუნქტში განსაზღვრული დანაშაულებები არ ეხება იმ პირებს, რომლებმაც ჩაიდინეს პრედიკატული დანაშაული;
- c) ცოდნა, განზრახვა ან მიზანი, რომლებიც საჭიროა როგორც 1-ლ პუნქტში მოცემული ერთ-ერთი დანაშაულის შემადგენელი ელემენტი, შეიძლება დადგენილი იქნას ობიექტური, ფაქტობრივი გარემოებებიდან.
- 3. თითოეულ მონაწილეს შეუძლია მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ მისი შიდა კანონმდებლობის მიხედვით დანაშაულად იქნეს აღიარებული ამ მუხლის 1-ლ პუნქტში მითითებული ყველა ან რამდენიმე აქტი, რომელიმე ან ორივე შემთხვევაში, როდესაც დამნაშავე:
- a) ეჭვმიტანილი იყო, რომ ქონება იყო დანაშაულებრივი შემოსავალი;
- b) ვალდებული იყო, ევარაუდა, რომ ქონება წარმოადგენდა დანაშაულებრივ შემოსავალს.
- 4. იმ პირობით, რომ ამ მუხლის 1-ლი პუნქტი გამოიყენება წინამდებარე კონვენციის დანართში მოცემულ პრედიკატულ დანაშაულებთან დაკავშირებით, თითოეულ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიცირების, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე განცხადების მეშვეობით შეუძლია განაცხადოს, რომ ამ მუხლის 1-ლი პუნქტი გამოიყენება:
- a) მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც ეს დანაშაული დასჯადია თავისუფლების აღკვეთით ან დაკავებით ერთ წელზე მეტი ვადით, ან იმ მონაწილეებისათვის, რომლებსაც აქვთ დანაშაულებისათვის მინიმალური ზღვარი მათი სამართლის სისტემაში, იმდენად, რამდენადაც ეს დანაშაული დასჯადია თავისუფლების აღკვეთით ან დაკავებით ექვს თვეზე მეტი ვადით; და/ან
- b) მხოლოდ მითითებული პრედიკატული დანაშაულების ჩამონათვალის მიმართ;
- c) მონაწილის ეროვნული კანონმდებლობის შესაბამისად მძიმე დანაშაულებების კატეგორიის მიმართ.
- 5. თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ პრედიკატული დანაშაულისათვის ნასამართლობის ან ერთდროული პრედიკატული დანაშაულებისათვის მსჯავრდება არ არის ფულის გათეთრებისათვის მსჯავრდების წინაპირობა.
- 6. თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ ფულის გათეთრებისათვის მსჯავრდება ამ მუხლის შესაბამისად შესაძლებელია, თუ დამტკიცებულია, რომ ქონება, ამ მუხლის 1.a ან ხ პუნქტის ობიექტი, წარმოშობილია პრედიკატული დანაშაულისაგან, იმის დადგენის საჭიროების გარეშე თუ ზუსტად რომელი დანაშაულისაგან.
- 7. თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ ფულის გათეთრების პრედიკატული დანაშაულები ვრცელდება იმ ქმედებაზე, რომელიც მოხდა სხვა სახელმწიფოში, რომელიც ამ სახელმწიფოში წარმოადგენს დანაშაულს და რომელიც პრედიკატული დანაშაული იქნებოდა იმ შემთხევაში, თუ იგი მოხდებოდა ქვეყნის

შიგნით. თითოეულ მონაწილეს შეუძლია უზრუნველყოს, რომ ერთადერთი წინაპირობა არის ის, რომ ქმედება ჩაითვლებოდა ძირითად დანაშაულად იმ შემთხვევეაში, თუ იგი მოხდებოდა ქვეყნის შიგნით.

მუხლი 10 იურიდიული პირის პასუხისმგებლობა

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ იურიდიულ პირებს დაეკისროთ პასუხისმგებლობა წინამდებარე კონვენციის შესაბამისად დადგენილი ფულის გათეთრების სისხლის სამართლის დანაშაულებისათვის, რომლებიც, ჩადენილია მათ სასარგებლოდ რომელიმე ფიზიკური პირის მიერ, რომელიც მოქმედებდა ინდივიდუალურად ან როგორც იურიდიული პირის ორგანოს შემადგენელი ნაწილი, რომლესაც უკავია იურიდიული პირის ხელმძღვანელი თანამდებობა, რაც ეფუძნება:
- a) იურიდიული პირის წარმომადგენლობის უფლებამოსილებას; ან
- b) იურიდიული პირის სახელით გადაწყვეტილების მიღების უფლებამოსილებას;
- c) იურიდიული პირის ფარგლებში კონტროლის განახორციელების უფლებამოსილებას,
- ისევე, როგორც ზემოთნახსენებ დანაშაულებებში ამ ფიზიკური პირის მონაწილეობა, როგორც დამხმარე ან წამქეზებელი.
- 2. 1-ლ პუნქტში, უკვე გათვალისწინებული შემთხვევების გარდა, თითოეულმა მონაწილე უნდა მიიღოს აუცილებელი ზომები იმის უზრუნველსაყოფად, რომ შესაძლებელი იყო იურიდიულ პირს დაეკისროს პასუხისმგებლობა, თუ 1-ლ პუნქტში მითითებული ფიზიკური პირის ზედამხედველობის ან კონტროლის არარსებობის გამო შესაძლებელი გახდა 1-ლ პუნქტში ნახსენები სისხლის სამართლის დანაშაულის ჩადენა ამ იურიდიული პირის სასარგებლოდ მის დაქვემდებარებაში მყოფი ფიზიკური პირების მიერ.
- 3. ამ მუხლის შესაბამისად იურიდიული პირის პასუხისმგებლობა არ გამორიცხავს ფიზიკური პირის წინააღმდეგ სისხლის სამართლებრივ დევნას, რომელიც არიან 1-ლ პუნქტში ნახსენები სისხლის სამართლის დანაშაულების აღმსრულებლები, წამქეზებლები ან დამხმარეები.
- 4. თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ ამ მუხლის შესაბამისად პასუხისგებაში მიცემულ იურიდიულ პირებს დაეკისროთ ეფექტური, პროპორციონალური, პრევენციული ხასიათის მქონე სისხლისსამართლებრივი და არა სისხლის სამართლებრივი სანქციები, ფულადი სანქციების ჩათვლით.

მუხლი 11

წინა გადაწყვეტილებები

თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს სასჯელის დადგენის დროს წინამდებარე კონვენციით დადგენილ დანაშაულებთან დაკავშირებით ფიზიკური ან

იურიდიული პირის წინააღმდეგ სხვა მონაწილე სახელმწიფოში გამოტანილი საბოლოო გადაწყვეტილებების მხედველობაში მიღების შესაძლებლობის უზრუნველსაყოფად,.

ნაწილი 2. ფინანსური დაზვერვის სამსახური (FIU) და პრევენცია

მუხლი 12 აზიირიის სამსახო

ფინანსური დაზვერვის სამსახური (FIU)

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს FIU-ს დასაარსებლად, როგორც ეს განსაზღვრულია წინამდებარე კონვენციაში.
- 2. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს იმგვარი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ FIU-ს პირდაპირ ან არაპირდაპირ დროულად ხელი მიუწვდებოდეს ფინანსურ, ადმინისტრაციულ, ან სამართლდამცავი ორგანოების შესახებ ინფორმაციაზე, რაც მას ესაჭიროება მისი ფუნქციების სათანადოდ განახორიცელებისათვის, საეჭვო გარიგებებზე შეტყობინებების ანალიზის ჩათვლით.

მუხლი 13

ფულის გათეთრების პრევენციის ზომები

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს ფულის გათეთრების პრევენციის მიზნით ყოვლისმომცველი შიდამარეგულირებელი და სამეთვალყურეო ან მონიტორინგის რეჟიმის შესაქმნელად და სათანადოდ უნდა გაითვალისწინოს გამოყენებადი საერთაშორისო სტანდარტები, განსაკუთრებით ფინანსური ქმედების სპეციალური ჯგუფის რეკომენდაციების ჩათვლით;
- 2. კერძოდ, ამ მხრივ, თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ:
- a) იურიდიულ და ფიზიკურ პირებს მოეთხოვოთ, რომლებიც დაკავებულები არიან ისეთი საქმიანობით, რომლებიც მეტად შესაძლებელია, რომ გამოყენებული იქნეს ფულის გათეთრების მიზნებისათვის, და რამდენადაც ამ საქმიანობას შეეხება:
- i. დაადგინონ და დაადასტურონ მათი კლიენტების იდენტურობა და თუ შესაფერისია, მათი საბოლოო ბენეფიციარი მფლობელები და განახორციელოს საქმიანი ურთიერთობების ფინანსური შემოწმება, რისკზე დაფუძნებული მიდგომის მხედველობაში მიღებით;
- ii. გარანტიების დაცვის პირობით შეატყობინოს ფულის გათეთრების ეჭვის არსებობის;
- iii. მიიღოს მხარდამჭერი ზომები, ისეთები, როგორებიცაა კლიენტების იდენტიფიკაციაზე და გარიგებებზე აღრიცხვის წარმოება, პერსონალის მომზადება და შიდა სტრატეგიების და პროცედურების შემუშავება და საჭიროების შემთხვევაში მათ მოცულობასთან და ბიზნესის ხასიათთან ადაპტირებით.

- b) საჭიროების შემთხვევაში, (a) ქვეპუნქტში მითითებულ პირებს აუკრძალოს იმ ფაქტის გამჟღავნება, რომ საეჭვო გარიგებაზე შეტყობინება და დაკავშირებული ინფორმაცია იქნა გაცემული ან, რომ ფულის გათეთრებასთან დაკავშირებით მიმდინარეობს ან შესაძლებელია განხორციელებულ იქნეს გამოძიება;
- c) უზრუნველყოს, რომ (a) ქვეპუნქტში მითითებული პირები დაექვემდებარებიან მონიტორინგის ეფექტურ სისტემებს, და სადაც შესაფერისია მეთვალყურეობას იმ თვალსაზრისით, რომ უზრუნველყოფილი იქნას ფულის გათეთრებასთან ბრძოლის მოთხოვნების შესრულება, თუ შესაფერიასი, რისკზე რეაგირებად საფუძველზე..
- 3. ამასთან დაკავშირებით, თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს მნიშვნელოვანი ნაღდი ფულის და წარმომდგენზე გაცემული საბრუნავი ფასიანი დოკუმენტების საზღვარზე გადატანის დასადგენად.

მუხლი 14 შიდა საეჭვო გარიგებების გადავადება

თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს, გადაუდებელი ზომების მიღების დასაშვებად ფინანსური დაზვერვის სამსახურის მიერ ან, საჭიროების შემთხვევაში, ნებისიერ სხვა კომპეტენტური ორგანოების ან ორგანოს მიერ, როდესაც არსებობს ეჭვი, რომ გარიგება დაკავშირებულია ფულის გათეთრებასთან, შეჩეროს ან უარი განაცხადოს მიმდინარე გარიგებასთან დაკავშირებულ თანხმობაზე იმისათვის რომ მოახდინოს გარიგების ანალიზი და დაადასტუროს ეს ეჭვი. კონვენციის თითოეულ მონაწილეს შეუძლია შეზღუდოს ეს ზომა იმ შემთხვევებში, როდესაც შეტყობინება საეჭვო გარიგებაზე იქნა გადაცემული. გარიგების შეჩერების ან თანხმობაზე უარის თქმის მაქსიმალური ხანგრძლიობა ექვემდებარება მისი შიდა სამართლის შესაბამის დებულებებს.

თავი IV საერთაშორისო თანამშრომლობა

ნაწილი 1 –საერთაშორისო თანამშრომლობის პრინციპები

მუხლი 15

საერთაშორისო თანამშრომლობის ზოგადი პრინციპები და ზომები

- 1. მონაწილეებმა მაქსიმალური შესაძლებლობის ფარგლებში ორმხრივად უნდა ითანამშრომლონ ერთმანეთთან გამოძიების და სამართლებრივი დევნის განხორციელების მიზნით, რომლებიც მიმართულია დანაშაულის ჩადენის საშუალებების და დანაშაულებრივი გზით მიღებული შემოსავლის კონფისკაცისაკენ.
 2. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ზომები,
- 2. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ზომები, რაც აუცილებელია იმისათვის, რომ მას შესამლებლობა მიეცეს შეასრულოს ამ თავში გათვალისწინებული პიროებების მიხედვით, მოთხოვნები:

- a) ცალეული ნივთის კონფისკაციის თაობაზე, რომელიც წარმოადგენს დანაშაულებრივ შემოსავალს ან დანაშაულის ჩადენის საშუალებებს, ასევე დანაშაულებრივი შემოსავლის კონფისკაცია, რომელიც მოიცავს დანაშაულებრივ შემოსავლის შესაბამის ფულადი თანხის გადახდის მოთხოვნას;
- b) საგამოძიებო დახმარების გაწევის და წინასწარი ზომების მიღების თაობაზე, ზემოთ მითითებული კონფისკაციის რომელიმე ფორმის თვალსაზრისით.
- 3. საგამოძიებო დახმარება და წინასწარი ზომები, რომლებიც მოთხოვნილია 2(ბ) პუნქტით განხორციელებული უნდა იქნეს, როგორც ეს დაშვებულია მოთხოვნის მიმღები მონაწილის შიდა სამართლით და მის შესაბამისად, თუ მოთხოვნა ამ ერთ-ერთ ზომებთან დაკავშირებით, ავლენს ფორმალობებს ან პროცედურებს, რომლებიც აუცილებელია მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის სამართლის მიხედვით, თუნდაც იმ შემთხვევაში თუ არ არის ცნობილი მოთხივნის მიმღები მოწაწილისათვის, ეს უკანასკნელი უნდა დაემორჩილოს ასეთ მოთხოვნებს იმ მოცულობით, რომ მოთხოვნილი ზომა არ ეწინააღმდეგება მისი სამართლის ძირითად პრინციპებს.
- 4. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ზომები, რომლებიც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს იმის უზრუნველყოფისათვის, რომ სხვა მონაწილეებისაგან მომავალი მოთხოვნები რათა დადგენილი, გამოვლენილი, ყადაღა დაედოს ან ამოღებული იქნეს დანაშაულებრივი შემოსავალი და დანაშაულის ჩადენის საშუალებები მიიღებენ ისეთივე უპირატესობას, როგორც შიდა პროცედურების ფარგლებში გაკეთებული მოთხოვნები.

ნაწილი 2 – საგამოძიებო დახმარება

მუხლი 16 დახმარების ვალდებულება

მოთხოვნის მიღების შემთხვევაში მონაწილეებმა მაქსიმალური შესაძლებლობის ფარგლებში ერთმანეთს უნდა გაუწიონ დახმარება დანაშაულის ჩადენის საშუალებების, დანაშაულებრივი შემოსავლის და კონფისკაციას დაქვემდებარებული სხვა ქონების იდენტიფიკაციასა და გამოვლენაში. ასეთი დახმარება უნდა მოიცავდეს ნებიმიერ ზომას, რომელიც ითვალისწინებს და უზრუნველყოფს უსაფრთხო ადგილას მოათავსებას ზემონახსენები ქონების არსებობის, ადგილმდებარეობის ან გადაადგილების, ხასიათის, სამართლებრივი სტატუსის ან ღირებულების შესახებ მტკიცებულებები.

მუხლი 17 საბანკო ანგარიშების შესახებ ინფორმაციის მოთხოვნები

1. თითოეულმა მონაწილემ ამ მუხლში დადგენილი პირობების მიხედვით, უნდა მიიღონ ისეთი ზომები, რაც აუცილებელია სხვა მონაწილის მიერ გამოგზავნილ მოთხოვნაზე საპასუხოდ, იმის დასადგენად ფიზიკური ან იურიდიულ პირი, რომელიც ექვემდებარება სისხლის სამართლის გამოძიებას, ფლობს თუ არა ან

- აკონტროლებს თუ არა ნებისმიერი ხასიათის ერთ ან მეტ ანგარიშს, მის ტერიტორიაზე მდებარე რომელიმე ბანკში და თუ ასეა, მიაწოდოს ამოცნობილი ანგარიშების შესახებ მონაცემები.
- 2. ამ მუხლში დადგენილი ვალდებულება გამოიყენება მხოლოდ იმ მოცულობით, რომ ინფორმაცია იმყოფება იმ ბანკის საკუთრებაში, რომელშიც ინახება ეს ანგარიში.
- 3. 37-ე მუხლის მოთხოვნებთან ერთად მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ მოთხოვნაში უნდა:
- a) განაცხადოს, რატომ მიიჩნევს, რომ მოთხოვნილი ინფორმაციას შესაძლებელია არსებით მნიშვნელობა ჰქონდეს სისხლი სამართლის გამოძიებისათვის;
- b) განაცხადოს რა საფუძვლებზე ვარაუდობს, რომ მოთხოვნის მიმღები მონაწილის ბანკები ფლობენ ასეთ ანგარიშს და დაადგინოს, მაქსიმალური შესაძლებლობის ფარგლებში, რომელი ბანკები და/ან ანგარიშები შესაძლოა იქნენ; და
- c) ჩართოს ნებისმიერი ხელმისაწვდომი დამატებითი ინფორმაცია, რამაც შეიძლება ხელი შეუწყოს მოთხოვნის შესრულებას.
- 4. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეუძლია ასეთი მოთხოვნის შესრულება დამოკიდებული გახადოს იმავე პირობებზე, როგორსაც იგი იყენებს მოძიების და ამოღების მოთხოვნებთან დაკავშირებით.
- 5. თითოეულ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას შეუძლია, კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე განცხადების მეშვეობით, განაცხადოს, რომ ეს მუხლი გამოიყენება მხოლოდ წინამდებარე კონვენციის დანართში ჩამოთვლილი დანაშაულებების კატეგორიების მიმართ.
- 6. მონაწილეებს შეუძლიათ გაავრცელონ ეს დებულება არა-საბანკო ფინანსურ დაწესებულებებში არსებულ ანგარიშებზეც. ასეთი განვრცობა შეიძლება დაექვემდებაროს ნაცვალგების პრინციპს.

მუხლი 18

საბანკო ოპერაციებზე ინფორმაციის შესახებ მოთხოვნები

- 1. სხვა მონაწილის მოთხოვნაზე, მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ მითითებულ საბანკო ანგარიშებზე და საბანკო ოპერაციებზე უნდა მიაწოდოს მონაცემები, რომლებიც განხორციელებული იქნა მითითებულ ვადაში, მოთხოვნაში მითითებული ერთი ან რამდენიმე ანგარიშების მეშვეობით განხორციელებული, გამავალი ან შემომავალი ანგარიშების მონაცემების ჩათვლით.
- 2. ამ მუხლში დადგენილი ვალდებულება გამოიყენება მხოლოდ იმ მოცულობით, რომ ინფორმაცია იმყოფება იმ ბანკის საკუთრებაში, რომელშიც ინახება ეს ანგარიში.
- 3. 37-ე მუხლის მოთხოვნებთან ერთად, მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ მოთხოვნაში უნდა მიუთითოს, თუ რატომ მიიჩნევს იგი მოთხოვნილ ინფორმაციას დანაშაულის სისხლისსამართლებრივი გამოძიებისათვის შესაბამისს.

- 4. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეუძლია ასეთი მოთხოვნის შესრულება დამოკიდებული გახადოს იმავე პირობებზე, როგორსაც იგი იყენებს მოძიების და ამოღების მოთხოვნებთან დაკავშირებით.
- 5. მონაწილეებს შეუძლიათ გაავრცელონ ეს დებულება არა-საბანკო ფინანსურ დაწესებულებებში არსებულ ანგარიშებზეც. ასეთი განვრცობა შეიძლება დაექვემდებაროს ნაცვალგების პრინციპს.

მუხლი 19

საბანკო ოპერაციებზე მონიტორინგის განხორციელების მოთხოვნა

- 1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ სხვა მონაწილის მოთხოვნაზე, მას აქვს მითითებული ვადის განმავლობაში, საბანკო ოპერაციებზე მონიტორინგის განხორციელების შესაძლებლობა, რომლებიც ხორციელდება მოთხოვნაში მითითებული ერთი ან რამდენიმე ანგარიშის მეშვეობით და მისი შედეგები უნდა შეატყობინოს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს.
- 2. 37-ე მუხლის მოთხოვნებთან ერთად, მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ მოთხოვნაში უნდა მიუთითოს, თუ რატომ მიიჩნევს იგი მოთხოვნილ ინფორმაციას დანაშაულის გამოძიებისათვის შესაბამისს.
- 3. მონიტორინგის განხორციელების შესახებ გადაწყვეტილება მიღებული უნდა იქნეს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, მოთხოვნის მიმღები მონაწილის კომპეტენტური ორგანოების მიერ, ამ მონაწილის შიდა სამართლის სათანადო გათვალისწინებით.
- 4. მონიტორინგთან დაკავშირებული პრაქტიკული დეტალები შეთანხმებული უნდა იქნეს მოთხოვნის წარმდგენ და მოთხოვნის მიმღები მონაწილეების კომპეტენტური ორგანოების მიერ.
- 5. მონაწილეებს შეუძლიათ გაავრცელონ ეს დებულება არასაბანკო ფინანსურ დაწესებულებებში არსებულ ანგარიშებზეც.

მუხლი 20 უშუალო ინფორმირება

თავიანთი გამოძიებისათვისს ან სამართლებრივი დევნისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, მონაწილე შეუძლია, წინასწარი მოთხოვნის გარეშე, სხვა მონაწილეს გადასცეს დანაშაულის ჩადენის საშუალებების და დანაშაულებრივი შემოსავლის შესახებ ინფორმაცია, თუ იგი მიიჩნევს, რომ ამ ინფორმაციის გაცემა მის მიმღებ მონაწილეს დაეხმარება გამოძიების ან სამართალარმოების დაწყებაში ან განხორციელებაში, ან მისცემს ამ მონაწილეს ამ თავის შესაბამისად მოთხოვნის წარდგენის საფუძველს.

ნაწილი 3. წინასწარი ზომები

მუხლი 21 წინასწარი ზომების მიღების ვალდებულება

- სხვა მონაწილის მოთხოვნის საფუძველზე, რომელმაც წამოიწყო 1. ან საქმის წარმოება კონფისკაციის სისხლისსამართლებრივი დევნა მიზნით, მონაწილემ კონვენციის უნდა მიიღოს აუცილებელი წინასწარი ზომები, როგორებიცაა დაყადაღება ან ამოღება, იმ მიზნით, რომ თავიდან იქნეს აცილებული ნეზისმიერი ოპერაცია, ქონეზის გადაცემა ან განკარგვა, რომელიც მომდევნო ეტაპზე შეიძლება გახდეს კონფისკაციის მოთხოვნის ობიექტი ან რომელიც შეიძლება იყოს იმგვარი, რომ, დააკმაყოფილოს ეს მოთხოვნა.
- 2. მონაწილემ, რომელმაც მიიღო მოთხოვნა კონფისკაციის შესახებ 23-ე მუხლის შესაბამისად, თუ მოთხოვნა ამას გულისხმობს, უნდა მიიღოს ამ მუხლის 1-ლ პუნქტში ნახსენები ზომები ნებისმიერ ქონებასთან დაკავშირებით, რომელიც არის მოთხოვნის ობიექტი ან რომელიც შეიძლება იყოს ისეთი, რომ დააკმაყოფილოს მოთხოვნა.

მუხლი 22 წინასწარი ზომების შესრულება

- 1. 21-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის შესაბამისად მოთხოვნილი წინასწარი ზომების შესრულების შემდეგ, მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ უშუალოდ და შეძლებისდაგვარად სწრაფად, მოთხოვნის მიმღებ სახელმწიფოს უნდა მიაწოდოს ყველა ინფორმაცია, რამაც შეიძლება ეჭვის ქვეშ დააყენოს ან შეცვალოს ამ ზომების მოცულობა. მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ დაყოვნების გარეშე ასვე უნდა მიაწოდოს ყველა დამატებითი ინფორმაცია, რომელიც მოითხოვა მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ და რომელიც წინასწარი ზომების იმპლემენტაციისათვის და შესრულებისათვის.
- 2. ამ მუხლის შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი წინასწარი ზომის შეწყვეტამდე, მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ, როდესაც შესაძლებელია, მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს შესაძლებლობა უნდა მისცეს წაროადგინოს მისი მიზეზები ზომის გაგრძელების სასარგებლოდ.

ნაწილი 4. კონფისკაცია

მუხლი 23

კონფისკაციის ვალდებულება

- 1. კონვენციის მონაწილემ, რომელმაც მიიღო სხვა მონაწილის მოთხოვნა მის ტერიტორიაზე არსებული დანაშაულის ჩადენის საშუალებების და დანაშაულებრივი შემოსავლის კონფისკაციასთან დაკავშირებით, უნდა:
- a) შეასრულოს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის სასამართლოს მიერ გამოტანილი კონფისკაციის ბრძანება ასეთი დანაშაულის ჩადენის საშუალებებთან და დანაშაულებრივ შემოსავალთან დაკავშირებით; ან
- b) გადასცეს მოთხოვნა მის კომპეტენტურ ორგანოებს კონფისკაციის ბრძანების მოპოვების და ასეთი ბრძანების გაცემის შემთხვევაში, აღასრულოს იგი.

- 2. ამ მუხლის 1.(b) პუნქტის გამოყენების მიზნებისათვის, ნებისმიერ მონაწილეს, აუცილებლობის შემთხვევაში, აქვს კონფისკაციასთან დაკავშირებული სამართალწარმოების დაწყების კომპეტენცია.
- 3. ამ მუხლის 1-ლი პუნქტის დებულებები ასევე გამოიყენება კონფისკაციის იმ ფორმების მიმართ, რომელიც შეიცავს მოთხოვნას დანაშაულებრივი შემოსავლის ღირებულების შესაბამისი ფულადი თანხის გადახდის შესახებ, თუ ქონება, რომელზეც შესაძლებელია განხორციელდეს კონფისკაცია, მდებარეობს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის ტერიტორიაზე. ასეთ შემთხვევებში, 1-ლი პუნქტის შესაბამისად კონფისკაციის განხორციელებისას, მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ, თუ ანაზღაურება არ იქნა მიღებული, უნდა აღმრას სარჩელი ნებისმიერ ქონებაზე, რომელიც ხელმისაწვდომია ამ მიზნისათვის.
- 4. თუ კონფისკაციაზე მოთხოვნა დაკავშირებულია ქონების რომელიმე ცალკეულ ნაწილთან, მონაწილეებს შეუძლიათ შეთანხმდნენ, რომ მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეეძლება აღასრულოს კონფისკაცია ქონების შესაბამისი ფულადი თანხის გადახდის მოთხოვნის ფორმით.
- 5. მონაწილეებმა უნდა ითანამშრომლონ მაქსიმალური შესაძლებლობის ფარგლებში მათი შიდა სამართლის მიხედვით იმ მონაწილეებთან, რომლებიც ითხოვენ კონფისკაციის ეკვივალენტური ზომების შესრულებას, რომელიც იწვევს ქონების ჩამორთმევას, რომლებიც არ წარმოადგენენ სისხლისსამართლებრივ სანქციებს, რამდენადაც, ეს ზომები დაკისრებულია მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის სასამართლოს ორგანოების მიერ დანაშაულთან დაკავშირებით, იმ პირობით, რომ დადგენილია, რომ ეს ქონება წარმოადგენს დანაშაულებრივ შემოსავალს ან სხვა სახის ქონებას წინამდებარე კონვენციის მე-5 მუხლის მნიშვნელობით.

მუხლი 24 კონფისკაციის განხორციელება

- 1. 23-ე მუხლის მიხედვით კონფისკაციის უფლების მოპოვების და განხორციელების პროცედურები რეგულირდება მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართლით.
- 2. მოთხოვნის მიმღები მონაწილისათვის სავალდებულოა ფაქტებთან დაკავშირებული მოპოვებული მტკიცებულებები, იმდენად რამდენადაც ისინი დადგენილია მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოში გამოტანილ მსჯავრდებებში ან სასამართლო გადაწყვეტილებებში, ან იმდენად, რამდენადაც ასეთი მსჯავრდება ან სასამართლო გადაწყვეტილება პრეზუმფციულად ეფუძნება მათ.
- 3. თითოეულ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიცირების, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე განცხადების მეშვეობით შეუძლია განაცხადოს, რომ ამ მუხლის მე-2 პუნქტი გამოიყენება მხოლოდ მისი კონსტიტუციური პრინციპებისა და სამართლებრივი სისტემის ძირითადი კონცეფციების დაცვით.

4. თუ კონფისკაცია შეიცავს ფულადი თანხის გადახდის მოთხოვნას, მოთხოვნის მიმღები მონაწილის კომპეტენტურმა ორგანოებმა უნდა მოახდინონ შესაბამისი თანხის კონვერტირება ამ მონაწილის ვალუტაში გადაცვლის იმ კურსით, რომელიც დადგენილია კონფისკაციის აღსრულების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების დროს. 5. 23-ე მუხლის 1.(a) პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში მარტო მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს აქვს უფლება მიიღოს გადაწყვეტილება კონფისკაციის ბრძანების გადასინჯვის შესახებ ნებისმიერ მიმართვაზე.

მუხლი 25 ჩამორთმეული ქონება

- 1. წინამდებარე კონვენციის 23-ე და 24-ე მუხლების შესაბამისად, კონვენციის მონაწილის მიერ ჩამორთმეული ქონების განკარგვა ხდება ამ მონაწილის მიერ მისი შიდა სამართლის და ადმინისტრაციული პროცედურების შესაბამისად.
- 2. წინამდებარე კონვენციის 23-ე და 24-ე მუხლების შესაბამისად, სხვა მონაწილის მიერ გაკეთებულ მოთხოვნაზე რეაგირებისას, მონაწილეები ვალდებულნი არიან მათი შიდა სამართლით დაშვებულ ფარგლებში და თუ ამგვარად მოთხოვნილია პრიორიტეტი მიანიჭონ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილისათვის ჩამორთმეული ქონების დაბრუნებას იმგვარად, რომ მან შეძლოს კომპენსაცია მისცეს დანაშაულის მსხვერპლთ ან დაუბრუნოს ასეთი ქონება მათ კანონიერ მესაკუთრეებს.
- 3. წინამდებარე კონვენციის 23-ე და 24-ე მუხლების შესაბამისად, სხვა მონაწილის მიერ გაკეთებულ მოთხოვნაზე რეაგირებისას, ნებისმიერ მონაწილეს შეუძლია განსაკუთრებულად გაითვალისწინოს შეთანხმებების ან მორიგებების დადება სხვა მონაწილეებთან, რეგულარულ საფუძველზე ან კონკრეტულ შემთხვევაში, ასეთი ქონების განაწილების შესახებ, მისი შიდა სამართლის ან ადმინისტრაციული პროცედურების შესაბამისად.

მუხლი 26

აღსრულების უფლება და კონფისკაციის მაქსიმალური ოდენობა

- 1. 23-ე და 24-ე მუხლის მიხედვით გაკეთებულ კონფისკაციაზე მოთხოვნა ზეგავლენას არ ახდენს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის უფლებაზე, თვითონ აღასრულოს კონფისკაციის ბრძანება.
- 2. წინამდებარე კონვენციაში არაფერი არ უნდა განიმარტოს იმგვარად, რომ იძლეოდეს იმის უფლებას, რომ კონფისკაციის საერთო ღირებულება აღემატებოდეს კონფიკაციის ბრძანებაში მითითებულ ფულადი თანხის ოდენობას. თუ მონაწილე მივა დასკვნამდე, რომ ამას შეიძლება ადგილი ჰქონდეს, დაინტერესებულმა მონაწილეებმა უნდა გამართონ კონსულტაციები ამგვარი შედეგის თავიდან ასაცილებლად.

მუხლი 27

თავისუფლების აღკვეთა ქონებრივი სანქციების შეუსრულებლობისათვის

მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ არ უნდა დააკისროს თავისუფლების აღკვეთა ქონებრივი სანქციების შეუსრულებლობისათვის ან ნებისმიერ სხვა ზომა, რომელიც ზღუდავს პირის თავისუფლებას 23-ე მუხლის მიხედვით მოთხოვნის შედეგად, თუ მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ ასე მიუთითა მის მოთხოვნაში.

ნაწილი 5. თანამშრომლობაზე უარი და გადავადება

მუხლი 28 უარის საფუძვლები

- 1. ამ თავის მიხედვით, თანამშრომლობაზე უარი შესაძლებელია, თუ:
- a) მოთხოვნილი ქმედება ეწინააღმდეგება მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართლებრივი სისტემის ძირითად პრინციპებს; ან
- b) მოთხოვნის შესრულებამ შესაძლოა ზიანი მიაყენოს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სუვერენიტეტს, უშიშროებას, საზოგადოებრივ წესრიგს ან სხვა სასიცოცხლო ინტერესებს; ან
- c) მოთხოვნის მიმღები მონაწილის აზრით, იმ საქმის მნიშვნელობა, რომელსაც ეხება მოთხოვნა, არ ამართლებს მოთხოვნილი ზომების მიღებას; ან
- d) დანაშაული, რომელსაც ეხება მოთხოვნა, არის ფისკალური ხასიათის, გარდა ტერორიზმის დაფინანსების;
- e) დანაშაული, რომელსაც ეხება მოთხოვნა, არის პოლიტიკური ხასიათის, გარდა ტერორიზმის დაფინანსებისა; ან
- f) მოთხოვნის მიმღები მონაწილე მიიჩნევს, რომ მოთხოვნის შესაბამისად ზომების მიღება წინააღმდეგობაში მოვა ne bis in idem პრინციპთან; ან
- g) დანაშაული, რომელსაც ეხება მოთხოვნა, არ ჩაითვლება დანაშაულად მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართლის მიხედვით, ჩადენილი რომ ყოფილიყო მისი იურისდიქციის ფარგლებში. თუმცა მე-2 ნაწილის მიხედვით თანამშრომლობაზე უარის ეს საფუძვლები გამოიყენება მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც მოთხოვნილი იძულების ზომას. როდესაც დახმარება მოიცავს ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობისათვის მოითხოვება ორმაგი კრიმინალიზაციის არსებობა, ეს მოთხოვნა უნდა ჩაითვალოს შესრულებულად, მიუხედავად იმისა, ორივე მონაწილე ათავსებ თუ არაა დანაშაულებს ერთსა და იმავე კატეგორიაში ან აღნიშნავს თუ არა ამ დანაშაულს ერთი და იმავე ტერმინით, იმ პირობით, რომ ორივე მონაწილე დანაშაულად აღიარებს ქმედებას, რომელიც ქმნის დანაშაულს.
- 2. ამ თავის მე-2 ნაწილის მიხედვით თანამშრომლობა, იმდენად, რამდენადაც ეს დახმარება გულისხმობს იძულების ზომას და მე-3 ნაწილის მიხედვით, ასევე შესაძლებელია უარის თქმა, თუ მოთხოვნილი ზომები არ შეიძლება მიღებულ იქნეს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის შიდა სამართლის მიხედვით, გამოძიების ან სამართლებრივი დევნის მიზნებისათვის, რომ ყოფილიყო მსგავსი შიდა საქმე.
- 3. იმ შემთხვევაში, თუ მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართალი ამგვარად მოითხოვს, მე-2 ნაწილის მიხედვით თანამშრომლობა, როდესაც მოთხოვნილი დახმარება მოიცავს იძულების ზომას და ამ თავის მე-3 ნაწილის მიხედვით, ასევე

შეიძლება უარი ეთქვას, თუ მოთხოვნილი ზომები ან ნებისმიერი სხვა ზომები, რომლებსაც ექნება ანალოგიური შედეგი არ იქნება მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის სამართლის მიხედვით დაშვებული ან, რამდენადაც ეს ეხება მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის კომპეტენტური ორგანოების მოთხოვნა სანქციონირებული მოსამართლის ან სასამართლო ხელისუფლების განხორციელებაზე კანონით უფლებამოსილი სხვა ორგანოს მიერ, პროკურორების ჩათვლით, ასევე, არც ამ ნებისმიერი ორგანოების მიერ, რომლებიც მოქმედებენ სისხლის სამართლის დანაშაულებთან.

- 4. ამ თავის მე-4 ნაწილის მიხედვით თანამშრომლობაზე უარი ასევე შესაძლებელია, თუ
- a) მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართლის მიხედვით არ არის გათვალისწინებული კონფისკაცია იმ სახის დანაშაულთან დაკავშირებით, რომელსაც მოთხოვნა ეხება; ან
- b) 23-ე მუხლის მე-3 პუნქტით აღებული ვალდებულებებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, იგი წინააღმდეგობაში იქნება კონფისკაციის ფარგლებთან მოთხოვნის მიმღები მონაწილის შიდა სამართლის პრინციპებთან, გათვალისწინებით რაც ეხება კავშირის დანაშაულსა და:
- i. ეკონომიკურ სიკეთეს შორის, რომელიც შეიძლება კვალიფიცირებულ იქნეს როგორც დანაშაულებრივი შემოსავალი; ან
- ii. ქონებას შორის, რომელიც შეიძლება კვალიფიცირებული იქნას, როგორ დანაშაულის ჩადენის საშუალებები; ან
- c) მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართლის მიხედვით კონფისკაცია არ შეიძლება დაკისრებულ ან აღსრულებულ იქნეს ხანდაზმულობის ვადის გასვლის გამო; ან
- d) 23-ე მუხლის მე-5 პუნქტის დარღვევის გარეშე, მოთხოვნა დაკავშირებული არ არის ადრე გამოტანილ მსჯავრდებასთან ან სასამართლო ხასიათის გადაწყვეტილებასთან ან ასეთი განცხადების შემცველ გადაწყვეტილებასთან, რომ ჩადენილი იქნა დანაშაული ან რამდენიმე დანაშაული, რომელთა საფუძველზეც გამოტანილი იქნა კონფისკაციის ბრძანება ან იქნა მოთხოვნილი; ან
- e) კონფისკაცია ან არ ექვემდებარება აღსრულებას მოთხოვნის არმდგენ მონაწილის ტერიტორიაზე ან ჯერ კიდევ ექვემდებარება აპელაციას; ან
- f) მოთხოვნა დაკავშირებულია კონფისკაციის ბრძანებასთან, რომელიც გამოტანილია იმ პირის დაუსწრებლად, რომლის წინააღმდეგაც იქნა ეს ბრძანება გამოტანილი და მოთხოვნის მიმღები მონაწილის აზრით, მოთხოვნი წარმდგენი მონაწილის მიერ განხორციელებული სამართალწარმოება, რომელსაც მოჰყვა ისეთი გადაწყვეტილება, რომელშიც არ იყო დაკმაყოფილებული ბრალდებულის ის მინიმალური უფლებები, რომელიც აღიარებულია სისხლის სამართლის დანაშაულის ჩადენაში ბრალდებული თითოეული პირისათვის.
- 5. ამ მუხლის 4.(f) პუნქტის მიზნებისათვის გადაწყვეტილება არ მიიჩნევა მიღებულად პირის დაუსწრებლად, თუ:

- a) იგი დამტკიცებული ან გამოტანილი იქნა შესაბამისი პირის მიერ მის გაპროტესტების შემდეგ ან
- b) თუ იგი გადაეცა აპელაციას, იმ პიროზით, რომ ეს აპელაცია დაინტერესებული პირის მიერ იქნა შეტანილი.
- 6. განხილვის დროს, ამ მუხლის 4.(f) პუნქტის მიზნებისათვის, თუ დაცულია ბრალდებულის მინიმალური უფლებები, მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ უნდა გაითვალისწინოს ის ფაქტი, ცდილობდა თუ არა შესაბამისი პირი განზრახ მართლმსაჯულებისათვის თავის არიდებას ან ის ფაქტი, რომ ჰქონდა თუ არა შესაძლებლობა გაესაჩივრებინა მის დაუსწრებლად გამოტანილი გადაწყვეტილება, ირჩია არა გაეკეთებინა ეს. იგივე წესი გამოიყენება, როდესაც შესაბამისი პირი, იყო რა სათანადო წესით გამოძახებული სასამართლოში, აირჩია არ გამოცხადებულიყო ან არ მიუმართავს სასამართლოში გამოცხადების დროის გადადების თაობაზე.
- 7. მონაწილე არ უნდა დაეყრდნოს საბანკო საიდუმლოებას, როგორც ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობაზე უარის საფუძველს. როდესაც ამას მოითხოვს მისი შიდა სამართალი, მონაწილეს შეუძლია მოითხოვოს, რომ მოთხოვნა თანამშრომლობის შესახებ, რომელიც ითვალისწინებს საბანკო საიდუმლოების გახსნას, იყოს სანქციონირებული მოსამართლის ან სასამართლო ხელისუფლების განხორციელებაზე კანონით უფლებამოსილი სხვა ორგანოს მიერ, პროკურორების ჩათვლით.
- 8. ამ მუხლის 1.(a) პუნქტში გათვალისწინებული უარის საფუძვლებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე:
- a) მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ არ უნდა მოიხმოს, როგორც დაბრკოლება ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობის გაწევაზე ის ფაქტი, რომ პირი, რომელიც იმყოფება გამოძიების ქვეშე ან რომლის წინააღმდეგაც მოთხოვნის წარმდგენი ორგანოების მიერ გაცემულია კონფისკაციის ბრმანება, წარმოადგენს იურიდიულ პირს;
- b) ის ფაქტი, რომ ფიზიკური პირი, რომლის წინააღმდეგაც გამოტანილია ბრძანება დანაშაულებრივი შემოსავლის კონფისკაციის შესახებ შემდგომში გარდაიცვალა ან ის ფაქტი, რომ იურიდიული პირი, რომლის წინააღმდეგაც გამოტანილი იქნა ბრძანება დანაშაულებრივი შემოსავლის კონფისკაციის შესახებ, შემდგომში შეწყვეტს არსებობას, არ უნდა იქნეს მოხმობილი როგორც დამაბრკოლებელი გარემოება 23-ე მუხლის 1.(a) პუნქტის შესაბამისად დახმარების გაწევისათვის;
- c) ის ფაქტი, რომ გამოძიების ქვეშ მყოფი ან მოთხოვნის წარმდგენი ორგანოების მიერ კონფისკაციის ბრძანებას დაქვემდებარებული პირი, რომელიც ნახსენები არის მოთხოვნაში, როგორც ძირითადი სისხლის სამართლის დანაშაულის და როგორც ფულის გათეთრების დანაშაულის ჩამდენი, წინამდებარე კონვენციის 9.2.(b) მუხლის შესაბამისად მოთხოვნის მიმღები მონაწილის მიერ არ უნდა იყოს დაყრდნობილი როგორც ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობის დამაბრკოლებელი გარემოება.

მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეუძლია გადაავადოს მოთხოვნის შესაბამისად ზომების მიღება, თუ ასეთი ზომები ზიანს მიაყენებს მისი ორგანოების მიერ წარმოებულ გამოძიებას ან სამართლაწაროებას.

მუხლი 30

მოთხოვნის ნაწილობრივი ან პირობითი დაკმაყოფილება

ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობაზე უარის თქმამდე ან მის გადავადებამდე, თუ ეს შესაფერისია, მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილესთან კონსულტაციის შემდეგ, უნდა განიხილოს საკითხი იმის შესახებ, შესაძლებელია თუ არა მოთხოვნის ნაწილობრივი დაკმაყოფილება ან ისეთ პირობებს დაქვემდებარება, რომლებსაც იგი საჭიროდ მიიჩნევს.

ნაწილი 6. შეტყობინება და მესამე მხარეების უფლებების დაცვა

მუხლი 31 დოკუმენტების გადაცემა

- 1. მონაწილეებმა ერთმანეთს უნდა გაუწიონ მაქსიმალური ურთიერთდახმარება დოკუმენტების იმ პირებისათვის გადაცემის საქმეში, რომლებსაც ეხებათ წინასწარი ზომები და კონფისკაცია.
- 2. ან მუხლში არაფერი გულისხმობს შეზრუდოს:
- a) სასამართლო დოკუმენტების გაგზავნის შესაძლებლობა, ფოსტის მეშვეობით, უშუალოდ საზღვარგეარეთ მყოფი პირებისათვის;
- b) გამზავნი მონაწილის სასამართლო მოხელებიის, თანმდებობის პირების ამ წარმოშობის მონაწილის სხვა კომპეტენტური ორგანოების შესაძლებლობა განახორციელოს სასამართლო დოკუმენტების გადაცემა პირდაპირ (უშუალოდ) ამ მონაწილის საკონსულო ორგანოების მეშვეობით დანიშნულების მონაწილის სასამართლო მოხელეების, თანამდებობის პირების, და სხვა კომპეტენტური ორგანოების მეშვეობით. თუ დანიშნულების მონაწილე სახელმწიფო არ გააკეთებს ამის საწინააღმდეგო განცხადებას ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას.
- 3. საზღვარგარეთ მყოფი პირებისათვის, რომლებსაც ეხებათ წინასწარი ზომები ან გამგზავნი მონაწილე სახელმწიფოში გამოტანილი კონფისკაციის ბრძანება სასამართლო დოკუმენტების გადაცემისას, ამ მონაწილემ უნდა მიუთოთოს დაცვის რა საშუალებები არის გათვალისწინებული მისი სამართლით ამ პირებისათვის.

მუხლი 32

უცხოური გადაწყვეტილების აღიარება

1. მე-3 და მე-4 ნაწილების მიხედვით თანამშრომლობის შესახებ თხოვნის განხილვის დროს, მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ უნდა აღიაროს მოთხოვნის წარმდგენ

კონვენციის მონაწილის ტერიტორიაზე გამოტანილი ნებისმიერი სასამართლო გადაწყვეტილება.

- 2. გადაწყვეტილების აღიარებაზე უარი შესაძლებელია თუ:
- a) მესამე მხარებს არ ჰქონდათ მათი უფლებების დასაცავად სათანადო შესაძლებლობა; ან
- b) ეს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოში უკვე გამოტანილ ანალოგიურ გადაწყვეტილებას; ან
- c) ეწინააღმდეგება მოთხოვნის მიმღებ მონაწილის საზოგადოებრივ წესრიგს; ან
- d) გადაწყვეტილება მიღებული იქნა მოთხოვნის მიმღები მონაწილის სამართლით გათვალისწინებული განსაკუთრებული იურისდიქციის შესახებ დებულებების საწინააღმდეგო.

ნაწილი 7. პროცედურული და სხვა ზოგადი ნორმები

მუხლი 33 ცენტრალური ორგანო

- 1. კონვენციის მონაწილეებმა უნდა დანიშნონ ცენტრალური ორგანო ან, აუცილებლობის შემთხვევაში, ორგანოები, რომლებიც პასუხისმგებელნი იქნებიან ამ თავის მიხედვით მოთხოვნის წარდგენაზე და მათზე პასუხის გაცემაზე, ასეთი მოთხოვნების შესრულებაზე ან მათ აღსრულებაზე კომპეტენტური ორგანოებისათვის გადაცემაზე.
- 2. თითოეულმა მონაწილემ კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, ევროპის საბ $\frac{1}{2}$ გენერალურ მდივანს უნდა აცნობოს ამ მუხლის 1-ლი პუნქტის შესაბამისად დანიშნული ორგანოების სახელწოდებები და მისამართები.

მუხლი 34 პირდაპირი კომუნიკაცია

- 1. ცენტრალური ორგანოები ერთმანეთს დაუკავშირდებიან უშუალოდ.
- 2. უკიდურესი აუცილებლობის შემთხვევაში, ამ თავის მიხედვით გაკეთებული მოთხოვნები ან შეტყობინებები შეიძლება პირდაპირ იქნეს გადაგზავნილი მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის სასამართლოს ორგანოების მიერ, პროკურორების ჩათვლით, მოთხოვნის მიმღები მონაწილის ანალოგიურ ორგანოებს. ასეთ შემთხვევებში ასლი იმავდროულად უნდა გადაეგზავნოს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის ცენტრალურ ორგანოს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის ცენტრალური ორგანოს მეშვეობით.
- 3. ამ მუხლის 1-ლი ან მე-2 პუნქტის მიხედვით ნებისმიერი მოთხოვნა ან შეტყობინება შეიძლება გაკეთებული იქნას საერთაშორისო სისხლის სამართლის პოლიციის ორგანიზაციის (ინტერპოლის) მეშვეობით.
- 4. როდესაც მოთხოვნა გაკეთებულია ამ მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად და მისი მიმღები ორგანო არ არის კომპეტენტური განიხილოს ეს მოთხოვნა, მან ეს მოთხოვნა

განსახილველად უნდა გადასცეს კომპეტენტურ ეროვნულ ორგანოს და პირდაპირ აცნობოს ამის შესახებ მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს.

- 5. ამ თავის მე-2 ნაწილის მიხედვით გაკეთებული მოთხოვნები ან შეტყობინებები, რომლებიც არ მოიცავს იძულების ღონისძიებას, შესაძლებელია მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის კომპეტენტური ორგანოების მიერ პირდაპირ გადაეგზავნოს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის კომპეტენტურ ორგანოებს.
- 6. ამ თავის მიხედვით მოთხოვნების ან შეტყობინების დრაფტები მოთხოვნის წარმდგენი სასამართლო ორგანოების მიერ შეიძლება პირდაპირ გადაეგზავნოს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის ანალოგიურ ორგანოებს ფორმალური მოთხოვნის მიღებამდე, იმის უზრუნველსაყოფად, რომ შესაძლებელი იქნას მისი ეფექტურად განხილვა მისი მიღებისთანავე და რომ იგი შეიცავს საკმარის ინფორმაციას და თანდართულ დოკუმენტაციას იმისათვის, რომ შესრულებული იქნას მოთხოვნის მიმღები მონაწილის კანონმდებლობის მოთხოვნები.

მუხლი 35 მოთხოვნის ფორმა და ენები

- 1. ამ თავის მიხედვით ყველა მოთხოვნა გაკეთებული უნდა იქნეს წერილობითი ფორმით. მათი გადაცემა შესაძლებელია ელექტრონული საშუალებების გამოყენებით ან ტელეკომუნიკაციის სხვა საშუალებების მეშვეობით, იმ პირობით, რომ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე მომზადებულია, ნებისმიერი მოთხოვნის შემთხვევაში ნებისმიერ დროს აწარმოოს ამგვარი შეტყობინების და ორიგინალის წერილობითი აღრიცხვა.
- 2. ამ მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებების დაცვის პირობით მოთხოვნები ან თანდართული დოკუმენტები არ საჭიროებენ თარგმნას.
- 3. კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას შეუძლია ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს გაუგზავნოს განცხადება იმის შესახებ, რომ იგი იტოვებს უფლებას მოითხოვოს, რომ მისთვის წარდგენილი მოთხოვნები და ასეთ მოთხოვნებზე თანდართული დოკუმენტებს თან ერთვოდეს მის ან ევროპის საბჭოს ერთ-ერთ ოფიციალურ ენაზე ან მის მიერ მითითებულ რომელიმე ენაზე გაკეთებული თარგმანი. ამ შეთხვევაში მას შეუძლია განაცხადოს მისი მზადყოფნის შესახებ მიიღოს თარგმანები მის მიერ მითითებულ ნებისმიერ სხვა ენაზე. სხვა კონვენციის მონაწილეებს შეუძლიათ გამოიყენონ ნაცვალგების პრინციპი.

მუხლი <mark>36</mark> ლეგალიზაცია

ამ თავის შესაბამისად გადაგზავნილი დოკუმენტები თავისუფლდებიან ლეგალიზაციასთან დავშირებული ყველა ფორმალობისაგან.

მოთხოვნის შინაარსი

- 1. ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობის შესახებ ნებისმიერ მოთხოვნაში მითითებული უნდა იქნას:
- a) მოთხოვნის წარმდგენი ორგანო და ორგანო, რომელიც ახორციელებს გამოძიებას ან სამართალწარმოებას;
- b) მოთხოვნის ობიექტი და მიზანი;
- c)ის საკითხები, შესაბამისი ფაქტების ჩათვლით (ისეთები როგორებიცაა დანაშაულის ჩადენის დრო, ადგილი და გარემოებები), რომლებსაც ეხება გამოძიება ან სამართალწარმოება, შეტყობინების მოთხოვნის შეთხვევის გარდა;
- d) იმდენად რამდენადაც მოიცავს იძულების ღონისძიებას:
- i. კანონით გათვალისწინებული დებულებების ტექსტი, ან თუ ეს შეუძლებელია, გამოყენებადი შესაბამისი კანონის დასახელებას;
- ii. მითითება, რომ მოთხოვნილი ღონისმიება ან ნებისმიერ სხვა ზომები, რომლებასაც აქვთ ანალოგიური ძალა შესაძლებელია მიღებული იქნეს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის ტერიტორიაზე მისი სამართლის მიხედვით;
- e) აუცილებლობის შემთხვევაში და რამდენადაც ეს შესაძლებელია:
- i. დაინტერესებული პირის ან პირების შესახებ მონაცემები, სახელის, დაბადების თარიღისა და ადგილის, მოქალაქეობის და ადგილსამყოფელის ჩათვლით და იურიდიული პირის შემთხვევაში მის იურიდიულ მისამართი; და
- ii. ინფორმაცია იმ ქონების შესახებ, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილია თანამშრომლობა, მისი მდებარეობის, მისი კავშირის დაინტერესებულ პირთან ან პირებთან, დანაშაულთან ნებისმიერი კავშირის, ასევე ნებისმიერი ხელმისაწვდომი ინფორმაცია სხვა პირების შესახებ, რომლებსაც გააჩნიათ ამ ქონებაზე უფლება; და
- f) ნებისმიერი კონკრეტული პროცედურა, რომლის შესრულებაც სურს მოთხოვნის წარმდგენ სახელმწიფოს.
- 2. მე-3 ნაწილის მიხედვით წინასწარი ზომების მიღების შესახებ მოთხოვნა ქონების ამოღებასთან დაკავშირებით, რომელთან დაკავშირებითაც შეიძლება გამოტანილი იქნას კონფისკაციის ბრძანება, რომელიც შეიცავს გარკვეული ფულადი თანხის გადახდის მოთხოვნას, ასევე უნდა მიუთითოს მაქსიმალური თანხა, რომლის ანაზღაურებაც მოითხოვება ამ ქონების ხარჯზე.
- 3. 1-ლ პუნქტში ნახსენებ მითითებებთან ერთად მე-4 ნაწილის მიხედვით ნებისმიერი მოთხოვნა უნდა შეიცავდეს:
- a) 23-ე მუხლის (a) პუნქტის შემთხვევაში:
- i. მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის სასამართლოს მიერ გამოტანილი კონფისკაციის ბრძანების დამოწმებულ ნამდვილ ასლს და იმ საფუძვლების მტკიცებას რის საფუძველზეც გამოტანილი იქნა ეს ბრძანება, თუ ისინი თავად ბრძანებაში არ არის მითითებული;
- ii. მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის კომპეტენტური ორგანოს დასკვნას, რომ კონფისკაციის ბრძანების აღსრულება შესაძლებელია და არ ექვემდებარება ჩვეულებრივი წესით გასაჩივრებას;

- iii. ინფორმაციას იმის შესახებ, თუ რა ზომით არის მოთხოვნილი ბრძანების აღსრულება; და
- iv. ინფორმაციას წინასწარი ზომების მიღების აუცილებლობაზე.
- b) 23-ე მუხლის 1(b) პუნქტის შემთხვევაში, ფაქტების გადმოცემას, რომელსაც ეყრდნობა მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე, რომელიც საკმარისია იმისათვის, რომ მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს მიეცეს შესაძლებლობა გამოიტანოს ბრძანება მისი შიდა სამართლის მიხედვით;
- c) თუ მესამე მხარეებს ჰქონდათ უფლებების მოთხოვნია შესაძლებლობა,, დოკუმენტებს, რომლებიც ადასტურებენ ამგვარ შესაძლებლობას.

მუხლი 38

არასათანადო მოთხოვნები

- 1. თუ მოთხოვნა არ შეესაბამება ამ თავის დებულებებს ან მოწოდებული ინფორმაცია არ არის საკმარისი, რომ მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს მიეცეს ამ მოთხოვნის განხილვის შესაძლებლობა, ამ მონაწილეს შეუძლია მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს სთხოვოს შეიტანოს შესწორება ამ მოთხოვნაში ან შეავსოს იგი დამატებითი ინფორმაციით,
- 2. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეუძლია დააწესოს ვადა ასეთი შესწორებების ან ინფორმაციის მიღებაზე.
- 3. ამ თავის მე-4 ნაწილის შესაბამისად მოთხოვნასთან დაკავშირებული მოთხოვნილი შესწორებების ან ინფორმაციის მიღებამდე, მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეუძლია მიიღოს ამ თავის მე-2 ან მე-3 ნაწილებში მითითებული ნებისმიერი ზომები.

მუხლი 39 მოთხოვნების სიმრავლე

- 1. თუ მოთოხვნის მიმღები მონაწილე მიიღებს რამოდენიმე მოთხოვნას ამ თავის მე-3 და მე-4 ნაწილების მიხედვით ერთი და იგივე პირთან ან ქონებასთან დაკავშირებით, მოთხოვნების სიმრავლემ ხელი არ უნდა შეუშალოს მოთხოვნების განიხილვას, რომლებიც მოიცავენ წინასწარი ზომების მიღებას.
- 2. ამ თავის მე-4 ნაწილის მიხედვით მოთხოვნების სიმრავლის შემთხვევაში მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ უნდა გაითვალისწინოს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილესთან კონსულტაციების გამართვა.

მუხლი 40 მიზეზების მითითების ვალდებულება

მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ უნდა მიუთითოს ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობაზე უარის თქმის, გადავადების ან განპირობებული ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიზეზები.

მუხლი 41 შეტყობინება

- 1. მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს:
- a) ამ თავის შესაბამისად მოთხოვნის საფუძველზე დაწყებული ღონისძიების შესახებ;
- b) მოთხოვნის საფუძველზე განხორციელებული ღონისძიების საბოლოო შედეგის შესახებ;
- c) ამ თავის მიხედვით ნებისმიერ თანამშრომლობაზე უარის თქმის, გადავადების ან მთლიანად ან ნაწილობრივ განპირობების გადაწყვეტილების თაობაზე;
- d) ნებისმიერი გარემოებების შესახებ, რომლებიც შესაძლებელს ხდიან მოთხოვნილი ღონისძიების გატარებას ან სავარაუდოდ მნიშვნელოვნად აყოვნებს მას; და
- e) ამ თავის მე-2 და მე-3 ნაწილების მიხედვით მოთხოვნის შესაბამისად წინასწარი ზომების მიღების შემთხვევაში, მისი შიდა სამართლის იმ დებულებების შესახებ, რომლებიც ავტომატურად გამოიწვევს წინასწარი ზომების შეწყვეტას.
- 2. მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს:
- a) ნებიმიერი განხლივის, გადაწყვეტილების ან ნებისმიერი სხვა ფაქტის შესახებ, რომლის მიზეზითაც კონფისკაციის ბრძანება მთლიანად ან ნაწილობრივ კარგავს ძალას;
- b) ფაქტიური ან იურიდიული ნებისმიერი ცვლილების შესახებ, რისი მიზეზითაც ამ თავის მიხედვით ნებისმიერი ღონისძიების მიღება აღარ არის გამართლებული;
- 3. როდესაც რომელიმე მონაწილე ერთი და იმავე კონფისკაციის ბრძანების საფუძველზე ითხოვს კონფისკაციას რამოდენიმე მონაწილის ტერიტორიაზე მან ამ მოთხოვნის შესახებ უნდა შეატყობინოს ყველა მონაწილეს, რომლებსაც ეხებათ ამ ბრძანების აღსრულება.

მუხლი 42 გამოყენების შეზღუდვა

- 1. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს შეუძლია მოთხოვნის შესრულება გახადოს იმ პირობაზე დამოკიდებული, რომ მოპოვებული ინფორმაცია ან მტკიცებულება მისი წინასწარი თანხმობის გარეშე, არ იქნეს გამოყენებული ან გადაცემული მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილის ორგანოების მიერ გამოძიებისათვის ან სამართალწარმოებისათვის, იმათ გარდა რაც მითითებულია ამ მოთხოვნაში.
- 2. თითოეულ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას, კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, შეუძლია ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე განცხადების მეშვეობით განაცხადოს, რომ მისი წინასწარი თანხმობის გარეშე, მის მიერ ამ თავის მიხედვით მიწოდებული ინფორამაცია ან მტკიცებულება, არ შეიძლება გამოყენებული ან გადაცემული იქნას მოთხოვნის წარმგენი მონაწილის ორგანოების მიერ გამოძიებაში ან სამართალწარმოებაში, იმათ გარდა რომლებიც მითითებულია მოთხოვნაში.

კონფიდენციალურობა

- 1. მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს შეუძლია მოითხოვოს, რომ მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ საიდუმლოდ შეინახოს მოთხოვნის ფაქტები და შინაარსი იმ მიზნით, გარდა იმ შემთხვევებისა რაც აუცილებელია მოთხოვნის შესასრულებლად. თუ მოთხოვნის მიმღებ მონაწილეს არ შეუძლია კონფიდენციალურობის მოთხოვნის დაცვა, მან ამის შესახებ დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილეს.
- 2. მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილემ, თუ ეს არ ეწინააღმდეგება მისი შიდა სამართლის ძირითად პრინციპებს და, თუ ეს მოთხოვნილია, საიდუმლოდ უნდა შეინახოს მოთხოვნის მიმღები მონაწილის მიერ წარმოდგენილი ნებისმიერი მტკიცებულება ან ინფორმაცია, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა მისი გამჟღავნება აუცილებელია მოთხოვნაში მითითებული გამოძიებისათვის ან სამართალწარმოებისათვის.
- 3. მისი შიდა სამართლის დებულებების დაცვის პირობით, მონაწილემ, რომელმაც მიიღო უშუალო ინფორმაცია მე-20 მუხლის მიხედვით უნდა დაემორჩილოს კონფიდენციალურობის ნებისმიერ მოთხოვნას, რასაც ითხოვს ინფორმაციის მიმწოდებელი მონაწილე. თუ მეორე მონაწილეს არ შეუძლია შეასრულოს ეს მოთხოვნა, მან დაუყოვნებლივ უნდა შეტყობინოს გამომგზავნ მონაწილეს ამის შესახებ.

მუხლი 44 ხარჯები

მოთხოვნის შესრულებასთან დაკავშირებული ნებისმიერი ჩვეულებრივი ხარჯები უნდა დაფაროს მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილემ, თუ მოთხოვნის შესრულებისათვის აუცილებელია დიდი ოდენობის ან დამატებით ხასიათის ხარჯები, მონაწილეებმა უნდა გამართონ კონსულტაციები იმ მიზნით, რომ შეათანხმონ პირობები, თუ როგორ უნდა იქნეს მოთხოვნა შესრულებული და ხარჯები დაფარული.

მუხლი 45 ზიანის ანაზღაურება

- 1. როდესაც ამ თავის მიხედვით თანამშრომლობასთან დაკავშირებულ მოქმედებებს ან უმოქმედობებს შედეგად აღძრული სასამართლოში სარჩელი ან პასუხისმგებლობა მებისმიერი პირის მიერ, დაინტერესებულმა მონაწილეებმა უნდა გაითვალისწინონ ერთანეთთან კონსულტაციების გამართვა, საჭიროების შემთხვევაში, იმისათვის, რომ განსაზღვრონ პირობები, თუ როგორ მოხდება რაიმე თანხის გადანაწილება ზიანის ასანაზღაურებლად.
- 2. მონაწილე, რომელიც გახდა ზიანის ანაზღაურებისათვის აღძრული საქმის სუბიექტი, უნდა შეეცადოს ამ დავის მეორე მონაწილეს აცნობოს ამ დავის შესახებ, თუ ამ მონაწილეს შესაძლოა ჰქონდეს რაიმე ინეტერესი ამ საქმეში.

ფინანსური დაზვერვის სამსახურებს შორის თანამშრომლობა

მუხლი 46

ფინანსური დაზვერვის სამსახურებს შორის თანამშრომლობა

- 1. კონვენციის მონაწილეებმა უნდა უზრუნველყონ, რომ FIU-ებმა, როგორც ეს განსაზღვრულია წინამდებარე კონვენციაში, ითანამშრომლონ ფულის გათეთრებასთან ბრძოლის მიზნით, შეკრიბოს და გაანალიზოს ან საჭიროების შემთხვევაში, FIU-ს ფარგლებში მათი ეროვნული უფლებამოსილების შესაბამისად გამოიძიოს სათანადო ინფორმაცია ნებისმიერ ფაქტთან დაკავშირებით, რაც შეიძლება მიუთითებდეს ფულის გათეთრებაზე.
- 2. 1-ლი პუნქტის მიზნებისათვის, კონვენციის თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ FIU-ები გაცვლიან, უშუალოდ ან მოთხოვნის საფუძველზე და წინამდებარე კონვენციის შესაბამისად ან არსებული ან სამომავლო წინამდებარე კონვენციასთან შესაბამისაობაში მყოფი ურთიერთგაგების მემორანდუმის შესაბამისად, ნებისმიერ ხელმისაწვდომ ინფორმაციას, რომელიც შესაძლებელია შესაფერისი იყოს ინფორმაციის დამუშავებისათვის ან ანალიზისათვის ან, თუ შესაბამისაია, FIU-ს მიერ გამოძიებისათვის ფულის გათეთრებასთან დაკავშირებული ფინანსურ ოპერაციებთან დაკავშირებით და რომელშიც ჩაბმულია ფიზიკური ან იურიდიული პირი,
- 3. კონვენციის თითოეულმა მონაწილემ უნდა უზრუნველყოს, რომ ამ მუხლის მიხედვით FIU-ის ფუნქციების განხორციელება არ უნდა იქნეს შეზღუდული მათი შიდა სტატუსით, მიუხედავად იმისა, ისინი არიან ადმინისტრაციული, სამართალდაცავი, თუ სასამართლო ორგანოები.
- 4. ამ მუხლის მიხედვით გაკეთებული თითოეული მოთხოვნას თან უნდა ერთოდეს შესაბამისი ფაქტების მოკლე განცხადება, რომელიც ცნობილია მოთხოვნის წარმდგენი FIU-სათვის. ამ FIU-მა მოთხოვნაში უნდა მიუთითოს, თუ როგორ იქნება გამოთხოვილი ინფორმაცია გამოყენებული.
- 5. თუ მოთხოვნა გაკეთებულია ამ მუხლის მიხედვით, მოთხოვნის მიმღებმა FIU-მა უნდა მიაწოდოს ყველა სათანადო ხელმისაწვდომი ინფორმაცია, ფინანსური ინფორმაციის ჩათვლით და სამართალიძულების მონაცემები, რომელიც მოითხოვება მოთხოვნაში, მოთხოვნის ოფიციალური წერილის გარეშე კონვენციის მონაწილეებს შორის გამოყენებადი კონვენციების ან შეთანხმებების მიხედვით.
- 6. ნებისმიერ FIU-ს შეუძლია უარი განაცხადოს ინფორმაციის გაცემაზე, რომელმაც შეიძლება მიაყენოს მოთხოვნის მიმღეზი ზიანი კონვენციის მონაწილის მიმდინარე ტერიტორიაზე სისხლის სამართლის გამომიეზას, გამონაკლის გარემოებებში, როდესაც ინფორმაციის გაცემა აშკარად არაპროპორციული იქნება ფიზიკური ან იურიდიული ან დაინტერესებული მონაწილის კანონიერ ინტერესებთან ან სხვაგვარად შეუსაბამობაში მოთხოვნის მიმღები მონაწილის შიდა სამართლის ძირითად პრინციპებთან. ნებისმიერი ასეთი უარი სათანადოდ უნდა განემარტოს ინფორმაციის მომთხოვნ FIU-ს.

- 7. ამ მუხლის შესაბამისად მოპოვებული ინფორმაცია ან დოკუმენტები გამოყენებული უნდა იქნეს მხოლოდ 1-ლ პუნქტში მითითებული მიზნებისათვის. პარტნიორი FIU-ს მიერ მოპოვებული ინფორმაცია არ უნდა იქნეს გადაცემული მესამე მხარისათვის, ასევე არ უნდა იქნეს გამოყენებული მისი მიმღები FIU-ს მიერ სხვა მიზნით გარდა ანალიზისა, მომწოდებული FIU-ს წინასწარი თანხმობის გარეშე.
- 8. ამ მუხლის შესაბამისად ინფორმაციის ან დოკუმენტების გადაცემისას გადაცმემ FIU-ს შეუძლია დააწესოს შეზღუდვები და პირობები ინფორმაციის გამოყენებასთან დაკავშირებით, იმ მიზეზების გარდა, რომლებიც დადგენილია მე-7 პუნქტში. მიმღები FIU ვალდებულია დაიცვას ასეთი შეზღუდვები და პირობები.
- 9. თუ კონვენციის მონაწილეს სურს გამოიყენოს გადაცემული ინფორმაცია ან დოკუმენტები მე-7 პუნქტში დადგენილი სისხლის სამართლის გამოძიების ან სამართალწარმოების მიზნებისათვის, გადამცემ FIU-ს არ შეუძლია უარი განაცხადოს მის თანხმობაზე ამგვარ გამოყენებაზე, თუ იგი ამას არ აკეთებს მისი შიდა სამართლის მიხედვით შეზღუდვების საფუძველზე ან მე-6 პუნქტში მითითებული პირობების საფუძველზე. თანხმობის მიცემაზე ნებისმიერი უარი სათანადოდ უნდა იქნეს განმარტებული.
- 10. FIU-ებმა უნდა მიიღონ ყველა აუცილებელი ზომები, უსაფრთხოების ზომების ჩათვლით, იმის უზრუნველყოფის მიზნით, რომ ამ მუხლის მიხედვით მიღებული ინფორმაცია არ არის მისაწვდომი სხვა ორგანოებისათვის, უწყებებისათვის ან დეპარტამენტებისათვის.
- 11. მიღებული ინფორმაცია დაცული უნდა იქნეს ევროპის საბჭო 1981 წლის 28 იანვრის კონვენციით პირადი ინფორმაციის ავტომატური დამუშავებისაგან პირების დაცვის შესახებ (ETS No. 108) და ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტის 1987 წლის 15 სექტემბრის No R(87)15 პოლიციის სექტორში პირადი მონაცემების გამოყენების რეგულირების შესახებ რეკომენდციის გათვალსწინებით, უკიდურეს შემთხვევაში კონფიდენციალურობის და პირადი მონაცემების დაცვის ანალოგიური ნორმებით და იმ ნორმებით, რომლებიც გამოიყენება ეროვნული კანონმდებლობის მიხედვით, რაც გამოყენებადია მოთხოვნის წარმდგენი FIU-ს მიმართ.
- 12. გადამცემი FIU-ს შეუძლია გააკეთოს გონივრული შემოწმება მიწოდებული ინფორმაციის გამოყენებასთან დაკავშირებით და მიმღებმა FIU-მა, როდესც ეს პრაქტიკულია უნდა უზრუნველყოს უკუკავშირი.
- 13. კონვენციის მონაწილეებმა უნდა მიუთითონ ორგანო რომელიც წარმოადგენს FIU-ს ამ მუხლის მნიშვნელობით.

მუხლი 47

საერთაშორისო თანამშრომლობა საერჭვო გარიგების გადავადების მიზნით

1. თითოეულმა მონაწილემ უნდა მიიღოს იმგვარი საკანონმდებლო ან სხვა ზომები, რაც შესაძლებელია აუცილებელი გახდეს FIU-ს მიერ სასწრაფო ღონისმიების განსახორციელებლად, უცხო FIU-ს მიერ მოთხოვნის საფუძველზე, შეაჩეროს ან უარი თქვა თანხმობის მიცემაზე მიმდინარე გარიგებასთან დაკავშირებით იმ ვადით და

ივაე პირობის შესაბამისად, რომელიც გამოიყენება შიდა სამართალში გარიგებების გადავადებასთან დაკავშირებით.

- 2. 1-ლ პუნქტში მითითებული ღონისმიება უნდა იქნეს მიღებული, თუ მოთხოვნის მიმღები FIU დარწმუნდება, მოთხოვნის წარმდგენი FIU-ს მიერ დადასტურების შემდეგ, რომ:
- a) გარიგება დაკავშირებულია ფულის გათეთრებასთან; და
- b) გარიგება შეჩერებული იქნებოდა, ან მიმდინარე გარიგებაზე თანხმობაზე უარი იქნებოდა გაცხადებული, იმ შემთხვევაში, ეს გარიგება რომ ყოფილიყო შიდა საეჭვო გარიგების შეტყობინების საგანი.

თავი VI მონიტორინგის მექანიზმი და დავების მოგვარება

მუხლი 48

მონიტორინგის მექანიზმი და დავების მოგვარება

- 1. კონვენციის მონაწილეთა კონფერენცია პასუხისმგებელია კონვენციის შემდგომ იმპლემენტაციაზე. კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციამ:
- a) მონიტორინგი უნდა გაუწიოს მონაწილეების მიერ კონვენციის სათანადო იმპლემენტაციას;
- b) რომელიმე მონაწილის მოთხოვის საფუძველზე, უნდა გამოთქვას მოსაზრება წინამდებარე კონვენციის განმარტებასთან ან გამოყენებასთან დაკავშირებული საკითხის შესახებ.
- 2. კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციამ 1.(a) პუნქტის მიხედვით ფუნქციები უნდა განახორციელოს ფულის გათეთრების წინააღმდეგ მიმართული ღონისმიებების შემფასებელი ექსპერტების კომიტეტის (Moneyval) ნებისმიერი ხელმისაწვდომი საჯარო ანგარიშების გამოყენებით (Moneyval-ის ქვეყნებისათვის) და FATF-ის ხელმისაწვდომი (FATF-ob ნეზისმიერ საჯარო ანგარიშების გამოყენებით ქვეყნებისათვის), რომლებიც შევსებულია პერიოდული თვით შეფასების ვითარეზიდან კითხვარეზის გამოყენებით, გამომდინარე. მონიტორინგის პროცედრურა შეეხება წინამდებარე კონვენციით დარეგულირებულ სფეროებს, მხოლოდ იმ სფეროებთან დაკავშირებით რომლებიც არ არიან დარეგულირებულნი სხვა შესაფერისი საერთაშორისო სტანდარტებით, რომელთან დაკავშირებითაც ორმხრივი შეფასება ხორციელდება FATF-ის და Moneyval -ის მიერ.
- 3. იმ შემთხვევაში, თუ კონვენციის მონაწილეთა კონფერენცია დასკვნის, რომ მისი ფუნქციების განხორციელებისას იგი საჭიროებს დამატებით ინფორმაციას, მან უნდა ითანამშრომლოს დაინტრესებულ კონვენციის მონაწილესთან, თუ ამაზე არის კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციის მოთხოვნა, უპიატესობა მიანიჭოს M Moneyval-ის პროცედურას და მექანიზმს. დაინტერესებულმა მონაწილემ შემდგომში უნდა მოახსენოს კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციას. კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციას. კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციამ ამ საფუძველზე უნდა გადაწყვიტოს განახორციელოს თუ არა დაინტერესებული მონაწილის მდგომარეობის უფრო ძირეული შეფასება. ეს

შეიძლება, მაგრამ არ არის აუცილებელი, მოიცავდეს შემფასებელი ჯგუფის მიერ ქვეყნაში ვიზიტებს.აც

- 4. წინამდებარე კონვენციის ინტერპრეტაციასთან ან გამოყენებასთან დაკავშირებით მონაწილეებს შორის დავის წარმოშობის შემთხვევაში, ეს მონაწილეები უნდა შეეცადონ დავა გადაწყვიტონ მოლაპარაკებების ან რომელიმე სხვა მშვიდობიანი გზით, თავიანთი შეხედულებისამებრ, რაც მოიცავს საქმის გადაცემას კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციისათვის, საარბიტრაჟო სასამართლოსთვის, რომლის გადაწყვეტილებებიც მოდავე მონაწილეებისათვის სავალდებულოა ან მართლმსაჯულების საერთაშორისო სასამართლოსთვის, როგორც ეს შეთანხმებულია დაინტერესებულ მონაწილეებს შორის.
- 5. კონვენციის მონაწილეთა კონფერენცია იღებს საკუთარ პროცედურულ წესებს.
- 6. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი იწვევს კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციას არა უგვიანეს ერთი წლისა წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლის შემდეგ. ამის შედგედ კი, კონვენციის მონაწილეთა კონფერენციის რეგულარული შეხვედრები გაიმართება მის მიერ მიღებული პროცედურული წესების შესაბამისად.

თავი VII დასკვნითი დებულებები

მუხლი 49

ხელმოწერა და ძალაში შესვლა

- 1. წინამდებარე კონვენცია ღიაა ხელმოსაწერად ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოებისათვის, ევროპის გაერთიანებისათვის და იმ არა-წევრი სახელმწიფოებისათვის, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს მის შემუშავებაში. ასეთ სახელმწიფოებს ან ევროპის გაერთიანებას შეუძლიათ სავალდებულობაზე თანხმობა გამოხატონ:
- a) ხელმოწერით დათქმების გაკეთების გარეშე, რატიფიკაციით, მიღებით ან დამტკიცებით; ან
- b) ხელმოწერით რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების პირობით, რომელსაც მოჰყვება რატიფიკაცია, მიღება, ან დამტკიცება.
- 2. რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების დოკუმენტები დეპონირდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან.
- 3. წინამდებარე კონვენცია ძალაში შევა იმ თარიღიდან მომდევნო სამი თვის ვადის შემდეგ თვის პირველ დღეს, როდესაც ექვსი ხელმომწერი სახელმწიფო, რომელთა შორის ევროპის საბჭოს არანაკლებ ოთხი წევრი სახელმწიფოა, გამოთქვამს თანხმობას 1-ლი პუნქტის შესაბამისად კონვენციის სავალდებულობაზე.
- 4. ნებისმიერი იმ ხელმომწერი სახელმწიფოსთვის, რომელიც შემდგომში გამოთქვამს თანხმობას კონვენციის სავალდებულობაზე, წინამდებარე კონვენცია ძალაში შევა იმ თარიღიდან მომდევნო სამი თვის ვადის გასვლის შემდეგ თვის პირველ დღეს, როდესაც ეს ხელმომწერი სახელმწიფო გამოთქვამს თანხმობას 1-ლი პუნქტის შესაბამისად კონვენციის სავალდებულობაზე.

- 5. 1990 წლის კონვენციის არამონაწილეს შეუძლია წინამდებარე კონვენციის რატიფიცირება, მიღება ან დამტკიცება, მისთვის იმ დებულებების სავალდებულოდ მიჩნევის გარეშე, რომლებიც შეესაბამება 1990 წლის კონვენციის დებულებებს, რომლითაც იგი არის დავალდებულებული.
- 6. მისი ძალაში შესვლიდან, წინამდებარე კონვენციის მხარეები, რომლებიც ამავე დროს წარმოადგენენ 1990 წლის კონვენციის მხარეებს:
- ა. წინამდებარე კონვენციის დებულებებს გამოიყენებენ ერთმანეთთან ურთიერთობაში;
- ბ. გააგრძელებენ 1990 წლის კონვენციის დებულებების გამოყენებას ხსენებული კონვენციის, მაგრამ არა წინამდებარე კონვენციის, სხვა მხარეებთან ურთიერთობაში.

მუხლი 50

წინამდებარე კონვენციასთან შეერთება

- 1. წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლის შემდეგ, ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს, კონვენციის მონაწილეებთან კონსულტაციების შემდეგ, შეუძლია შესთავაზოს ნებისმიერ სახელმწიფოს, რომელიც არ არის ევროპის საბჭოს წევრი და რომელსაც მონაწილეობა არ მიუღია ამ კონვენციის შემუშავებაში, შეუერთდეს მას. გადაწყვეტილება მიიღება ევროპის საბჭოს წესდების მე-20(d) მუხლით გათვალისწინებული ხმების უმრავლესობით და იმ მონაწილეთა წარმომადგენლების ერთსულოვანი თანხმობით, რომლებიც უფლებამოსილნი არიან წარმოდგენილნი იყვნენ მინისტრთა კომიტეტში.
- 2. ნებისმიერი იმ სახელმწიფოსთვის, რომელიც კონვენციას უერთდება 1-ლი პუნქტის შესაბამისად, კონვენცია ძალაში შევა ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისთვის შეერთების დოკუმენტის დეპონირების თარიღიდან მომდევნო სამი თვის ვადის გასვლის შემდეგ თვის პირველ დღეს.

მუხლი 51

კონვენციის მოქმედების ტერიტორიული ფარგლები

- 1. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას შეუძლია, კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, მიუთითოს ის ტერიტორია ან ტერიტორიები, რომლებზეც ვრცელდება წინამდებარე კონვენცია.
- 2. ნებისმიერ მონაწილეს შეუძლია, შემდგომში ნებისმიერ დროს, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადების გზით, წინამდებარე კონვენციის მოქმედება გაავრცელოს განცხადებაში აღნიშნულ ნებისმიერ სხვა ტერიტორიაზე. ასეთ ტერიტორიასთან მიმართებაში, კონვენცია ძალაში შევა ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის მიერ განცხადების მიღების თარიღიდან მომდევნო სამი თვის გადის გასვლის შემდეგ თვის პირველ დღეს.
- 3. წინა ორი პუნქტის შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი განცხადება ამ განცხადებაში მითითებულ ნებისმიერ ტერიტორიასთან დაკავშირებით, შესაძლებელია გაუქმდეს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაგზავნილი შეტყობინების გზით. გაუქმება ძალაში შევა ევროპის საბჭოს

გენერალური მდივნის მიერ ასეთი შეტყობინების მიღების თარიღიდან მომდევნო სამი თვის ვადის გასვლის შემდეგ თვის პირველ დღეს.

მუხლი 52

სხვა კონვენციებთან და შეთანხმებებთან მიმართება

- 1. წინამდებარე კონვენცია გავლენას არ ახდენს მონაწილეების უფლებებზე და ვალდებულებებზე, რომლებიც გამომდინარეობენ განსაკუთრებულ საკითხებთან დაკავშირებული საერთაშორისო მრავალმხრივი დოკუმენტებისაგან.
- 2. წინამდებარე კონვენციის მონაწილეებს შეუძლიათ ერთმანეთთან დადონ ორმხრივი და მრავალმხრივი შეთანხმებები წინამდებარე კონვენციით დარეგულირებულ საკითხებზე, მისი დებულებების შევსების ან განმტკიცების მიზნით, ან მასში მოცემული პრინციპებეს გამოყენების ხელშეწყობის მიზნით.
- 3. თუ ორ ამ მეტ მონაწილეს უკვე აქვთ დადებული შეთანხმება ან ხელშეკრულება იმ წინამდებარე კონვენციით დარეგულირებულ საკითხთან დაკავშირებით ან სხვაგვარად დაამყარეს ერთმანეთთან ურთიერთობები ამ საკითხთან დაკავშირებით, მათ უფლება ენიჭებათ კონვენციის ნაცვლად გამოიყენოს ეს შეთანხმება ან ხელშეკრულება ან ეს ურთიერთობები დაარეგულირონ შესაბამისად, თუ ეს აადვილებს საერთაშორისო თანამშრომლობას.
- 4. მონაწილეებმა, რომლებიც არიან ევროკავშირის წევრები, ერთმანეთთან ურთიერთობებში უნდა გამოიყენონ გაერთიანებისა და ევროკავშირის ნორმები, იმდენად, რამდენადაც არსებობს გაერთიანებისა და ევროკავშირის ისეთი ნორმები, რომლებიც არეგულირებს მოცემულ კონკრეტულ საკითხს და გამოიყენება მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში, წინამდებარე კონვენციის ობიექტისა და მიზნის და მისი სხვა მონაწილეებთან სრულად გამოყენების შეზღუდვის გარეშე.

მუხლი 53

განცხადებები და დათქმები

- 1. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, შეუძლია გააკეთოს მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტით, მე-9 მუხლის მე-4 პუნქტით, მე-17 მუხლის მე-5 პუნქტით, 24-ე მუხლის მე-3 პუნქტით, 31-ე მუხლის მე-2 პუნქტით, 35-ე მუხლის 1-ლი და მე-3 პუნქტიებით და 42-ე მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული ერთი ან რამდენიმე განცხადება.
- 2. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, ასევე შეუძლია ევროპის საბჭოს გენერალური მდივის სახელზე გაკეთებული განცხადების მეშვეობით დაიტოვოს უფლება მთლიანად ან ნაწილობრივ არ გამოიყნოს მე-7 მუხლის მე-2 პუნქტის (c) ქვეპუნქტის; მე-9 მუხლის მე-6 პუნქტის, 46-ე მუხლის მე-5 პუნქტის და 47-ე მუხლის დებულებები.
- 3. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის

დეპონირებისას, შეუძლია განაცხადოს თუ, როგორ აპირებს იგი წინამდებარე კონვენციის მე-17 და მე-19 მუხლების გამოყენებას, კერძოდ, სისხლის სამართლის სფეროში თანამშრომლობის დარგში გამოყენებადი საერთაშორისო შეთანხმებების მხედველობაში მიღებით. მან ამ ინფორმაციაში ცვლილებების შესახებ უნდა აცნობოს ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს.

- 4. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას კონვენციის ხელმოწერის დროს ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირებისას, შეუძლია განაცხადოს: რომ
- a) იგი არ გამოიყენებს წინამდებარე კონვენციის მე-3 მუხლის მე-4 პუნქტს; ან
- b) იგი გამოიყენებს წინამდებარე კონვენციის მე-3 მუხლის მე-4 პუნქტს მხოლოდ ნაწილობრივ; ან
- c) როგორ აპირებს წინამდებარე კონვენციის მე-3 მუხლის მე-4 პუნქტის გამოყენებას; მან ამ ინფორმაციაში ცვლილებების შესახებ უნდა აცნობოს ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს.
- 5. დაუშვებელია სხვა დათქმების გაკეთება;
- 6. ნებისმიერ მონაწილეს შეუძლია მთლიანად ან ნაწილობრივ მოხსნას ამ მუხლის მიხედვით გაკეთებული დათქმა ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადების საშუალებით, რომელიც ძალაში შედის მისი მიღების დღიდან.
- 7. იმ მონაწილეს, რომელმაც გააკეთა დათქმა წინამდებარე კონვენციის დებულებებთან დაკავშირებით, არ შეუძლია მოითხოვოს ნებისმიერ სხვა მონაწილეს ამ დებულებების პუნქტის გამოყენება; თუმცა, თუ ეს დათქმა არის ნაწილობრივი ან პირობითი, მას შეუძლია მოითხოვოს ამ მუხლის გამოყენება იმ ნაწილში, რომელზეც თავად განაცხადა თანხმობა.—

მუხლი 54 შესწორებები

- 1. წინამდებარე კონვენციაში შესწორებების შეტანის წინადადების შემოთავაზება შეუძლია ნებისმიერ მონაწილეს და ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის მიერ უნდა ეცნობოს ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს, ევროპის გაერთიანებას და თითოეულ არაწევრ სახელმწიფოს, რომელიც შეუერთდა ან შესთავაზეს წინადებარე კონვენციასთან შეერთება 50-ე მუხლის დებულებების შესაბამისად.
- 2. კონვენციის რომელიმე მონაწილის მიერ შემოთავაზებული წინადადება შედწორებების შეტანის შესახებ უნდა ეცნობოს დანაშაულის პრობლემებზე ევროპულ კომიტეტს (CDPC), რომელმაც ამ შემოთავაზებული შესწორებების შესახებ თავისი მოსაზრება უნდა წარუდგინოს მინისტრთა კომიტეტს.
- 3. მინისტრთა კომიტეტი განიხილავს შემოთავაზებულ შესწორებას და CDPC-ს მიერ წარმოდგენილ მოსაზრებს და ევროპის საბჭოს წესდების მე-20 (d) მუხლით გათვალისწინებული ხმების უმრავლესობით შეუძლია დაამტკიცოს ეს შესწორება.

- 4. მინისტრთა კომიტეტის მიერ ამ მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად დამტკიცებული ნებისმიერ შესწორების ტექსტი მონაწილეებს უნდა გადაეგზავნოს მიღების მიზნით.
- 5. მე-3 პუნქტის შესაბამისად დამტკიცებული ნებისმიერი შესწორება ძალაში შედის ოცდამეათე დღეს, მას შემდეგ რაც ყველა მონაწილე აცნობებს გენერალურ მდივანს მისი მიღების შესახებ.
- 6. დანართში მოცემული დანაშაულების კატეგორიების განახლების, ისევე როგორც მე-13 მუხლში შესწორების შეტანის მიზნით, ნებისმიერ მონაწილეს ან მინისტრთა კომიტეტს შეუძლია შესწორების შემოთავაზება. ისინი ევროპის საბჭოს გენერალური მდინივის მიერ უნდა ეცნობოს კონვენციის მონაწილეებს.
- 7. ევროპის საბჭოს არაწევრ მონაწილეებთან და, თუ საჭიროა, CDPC -სთან კონსულტაციების შემდეგ, მინისტრთა კომიტეტს შეუძლია დაამტკიცოს მე-6 პუნქტის შესაბამისად შემოთავაზებული შესწორება ევროპის საბჭოს წესდების მე-20 (d) მუხლით გათვალისწინებული ხმების უმრავლესობით. შესწორება მონაწილეებისათვის ძალაში შედის მისი გადაცემის თარიღიდან ერთწლიანი პერიოდის გავლის შემდეგ. ამ პერიოდის განმავლობაში, კონვენციის ნებისმიერ მონაწილეს შეუძლია აცნობოს ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს ნებისმიერი იმ საწინააღმდეგო მოსაზრების შესახებ, რომელიც მას გააჩნია მის მიმართ შესწორების ძალაში შესვლასთან დაკავშირებით.
- 8. თუ მონაწილეების ერთი-მესამედი აცნობებს ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს შესწორების ძალაში შესვლასთან დაკავშირებულ საწინააღმდეგო მოსაზრებას, შესწორება ძალაში არ შევა.
- 9. თუ შესწორების ძალაში შესვლასთან დაკავშირებით თავის საწინააღმდეგო მოსაზრებას გამოთქვამს მონაწილეების ერთ-მესამედზე ნაკლები, შესწორება ძალაში შევა იმ მონაწილეებისათვის, რომლებსაც არ განუცხადებიათ საწინააღმდეგო მოსაზრება.
- 10. იმ შემთხვევაში თუ შესწორება ძალაში შევიდა ამ მუხლის მე-6-მე-9 პუნქტების შესაბამისად და მონაწილემ განაცხადა საწინააღმდეგო მოსაზრება ამასთან დაკავშირებით, ეს შესწორება შესაბამისი მონაწილის მიმართ ძალაში შევა იმ დღის მომდევნო თვის პირველ დღეს, როდესაც ის აცნობებს ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს შესწორების მიღების შესახებ. მონაწილეს რომელმაც განაცხადა საწინააღმდეგო მოსაზრება შეუძლია მისი გაუქმება ნებისმიერ დროს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაგზავნილი შეტყობინების გზით.
- 11. იმ შემთხვევაში თუ შესწორება დამტკიცებულია მინისტრთა კომიეტეტის მიერ, არც ერთ სახელმწიფოს ან ევროპის გაერთიანებას არ შეუძლია გამოხატოს თანხმობა წინამდებარე კონვენციის სავალდებულობაზე ამ შესწორების მიღების გარეშე.

მუხლი 55 დენონსაცია

- 1. ნებისმიერ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია, ნებისმიერ დროს, მოახდინოს წინამდებარე კონვენციის დენონსაცია, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაგზავნილი შეტყობინების გზნით.
- 2. ასეთი დენონსაცია ძალაში შევა ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის მიერ შეტყობინების მიღებიდან მომდევნო სამთვიანი ვადის გასვლის შემდეგი თვის პირველ დღეს.
- 3. თუმცა, წინამდებარე კონვენცია აგრძელებს მოქმედებას 23-ე მუხლის მიხედვით კონფისკაციასთან დაკავშირებით, რომელთან დაკავშირებითაც მოთხოვნა იქნა გაკეთებული წინამდებარე კონვენციის დებულებების შესაბამისად იმ თარიღამდე, როდესაც დენონსაცია ძალაში შევა.

მუხლი 56 შეტყობინება

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანმა უნდა შეატყობინოს ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს, ევროპის გაერთიანებას და იმ არა-წევრ სახელმწიფოებს, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს წინამდებარე კონვენციის შემუშავებაში და ასევე ნებისმიერ იმ სახელმწიფოს, რომელიც შეუერთდა კონვენციას ან რომელსაც შესთავაზეს კონვენციასთან შეერთება:

- a) ნებისმიერი ხელმოწერის შესახებ:
- b) ნებისმიერი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების დოკუმენტის დეპონირების შესახებ;
- c) 49-ე და 50-ე მუხლების შესაბამისად წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლის ნებისმიერი თარიღის შესახებ;
- d) 53-ე მუხლის შესაბამისად გაკეთებული ნებისმიერი დეკლარაციის ან დათქმის შესახებ; e) წინამდებარე კონვენციასთან დაკავშირებული ნებისმიერი სხვა ქმედების, ნოტიფიკაციის ან შეტყობინების შესახებ.
- რის დასტურადაც, ქვემორე ხელისმომწერებმა, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილებმა, ხელი მოაწერეს წინამდებარე კონვენციას.

შესრულებულია ვარშავაში, 2005 წლის მაისის მე-16 დღეს, ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე, ორივე ტექსტი თანაბარად ავთენტურია, ერთ ეგზემპლარად, რომელიც დეპონირებულ იქნება ევროპის საბჭოს არქივში. ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი დამოწმებულ ასლებს გადასცემს ევროპის საბჭოს თითოეულ წევრ სახელმწიფოს, ევროპის გაერთიანებას და იმ არა-წევრ სახელმწიფოებს, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს წინამდებარე კონვენციის შემუშავებაში და ნებისმიერ იმ სახელმწიფოს, რომელსაც შესთავაზეს კონვენციასთან შეერთება.

დანართი

- a. დამნაშავეთა ორგანიზებულ ჯგუფში და რეკეტში მონაწილეობა;
- b. ტერორიზმი, ტერორიზმის დაფინანსების ჩათვლით;

- ადამიანებით ვაჭრობა და მიგრანტთა უკანონო გადაყვანა;
- d. სექსუალური ექსპლოატაცია, ბავშვების სექსუალური ექსპლოატაციის ჩათვლით;
- e. ნარკოტიკებით და ფსიქოტროპული ნივთიერებებით უკანონო ვაჭრობა;
- f. იარაღის უკანონო ვაჭრობა;
- g. მოპარული და სხვა საქონლით უკანონო ვაჭრობა;
- h. კორუფცია და მექრთამეობა;
- i. თაღლითობა;
- j. ვალუტის გაყალბება;
- k. პროდუქციის გაყალბება და კონტრაფაქცია;
- 1. ეკოლოგიური დანაშაული;
- m. მკვლელობა, სხეულის მმიმე დაზიანება;
- n. მოტაცება, თავისუფლების უკანონო შეზღუდვა და მძევლად აყვანა;
- o. ყაჩაღობა ან ქურდობა;
- p. კონტრაბანდა;
- q. გამომალვა;
- r. გაყალზეზა;
- s. მეკობრეობა; და
- t. ინსაიდერულის სავაჭრო ოპერაციები და ვაჭრობის მანიპულაცია.

Council Europe

Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism Warsaw, 16.V.2005

The Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community entered into force on 1 December 2009. As a consequence, as from that date, any reference to the European Community shall be read as the European Union.

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto, Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society; Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well- functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as "the 1990 Convention");

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence:

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above, Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purposes of this Convention:

- a "proceeds" means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub- paragraph b of this article;
- b "property" includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;
- c "instrumentalities" means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;
- d "confiscation" means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;
- e "predicate offence" means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention.
- f "financial intelligence unit" (hereinafter referred to as "FIU") means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information
- i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or
- ii required by national legislation or regulation,

in order to combat money laundering and financing of terrorism;

- g "freezing" or "seizure" means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- h "financing of terrorism" means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.
- 2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole

or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.
- 2 Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies
- a only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or
- b only to a list of specified offences.
- 3 Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation regime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

- a the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.
- Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:
- a determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;
- b obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;
- c monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,
- d ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

3 Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
- a the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;
- b the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds; and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;
- c the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;

- d participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.
- 2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
- a it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
- b it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
- c knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.
- 3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this article, in either or both of the following cases where the offender
- a suspected that the property was proceeds,
- b ought to have assumed that the property was proceeds.
- 4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
- a only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
- b only to a list of specified predicate offences; and/or
- c to a category of serious offences in the national law of the Party.
- 5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.
- 6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this Article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.
- 7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
- a a power of representation of the legal person; or
- b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
- c an authority to exercise control within the legal person,

as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.

- Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under this Article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.
- 4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this Article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

Section 2 – Financial intelligence unit (FIU) and prevention Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).
- 2 In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:
- a require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:
- i identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
- ii report suspicions on money laundering subject to safeguard;
- iii take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;

- b prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;
- c ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.
- 3 In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation

Section 1 – Principles of international co-operation

Article 15 – General principles and measures for international co-operation

- 1 The Parties shall mutually co- operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:
- a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
- b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above.
- 3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

Section 2 – Investigative assistance Article 16 – Obligation to assist The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

- 1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:
- a state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;
- b state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and
- c include any additional information available which may facilitate the execution of the request.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.
- 6 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

- 1 On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

- 1 Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.
- 2 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 3 The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.
- 4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

- 1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.
- 2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

- After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.
- 2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

- 1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:
- a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or

- b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.
- 2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.
- 3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.
- 4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.
- 5,The Parties shall co- operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

- 1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.
- The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.
- 3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.
- 4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.
- 5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

- 1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.
- When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.
- When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

- 1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.
- Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

$Section \ 5-Refusal \ and \ postponement \ of \ co-operation$

Article 28 – Grounds for refusal

- 1 Co-operation under this chapter may be refused if:
- a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
- b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
- c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
- d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
- e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or
- f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of "ne bis in idem"; or
- g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co- operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denominate the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.
- 2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.
- 3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

- 4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:
- a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
- b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
- i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
- ii property that might be qualified as its instrumentalities; or
- c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
- d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
- e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
- f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.
- 5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered in absentia if:
- a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
- b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.
- When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made in absentia, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.
- 7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co- operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co- operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:
- a the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co- operation under this chapter;
- b the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a;
- c the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the

underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co- operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co- operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights Article 31 – Notification of documents

- 1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.
- 2 Nothing in this article is intended to interfere with:
- a the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
- b the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,
- unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
- 3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

- 1 When dealing with a request for co- operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.
- 2 Recognition may be refused if:
- a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
- b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
- c it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
- d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules Article 33 – Central authority

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34 – Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

- All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.
- 2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.
- At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

- 1 Any request for co- operation under this chapter shall specify:
- a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
- b the object of and the reason for the request;
- c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification:
- d insofar as the co-operation involves coercive action:
- i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
- ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
- e where necessary and in so far as possible:
- i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
- ii the property in relation to which co- operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
- f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.
- 2 A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.
- 3 In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:
- a in the case of Article 23, paragraph 1.a:
- i a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
- ii an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
- iii information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
- iv information as to the necessity of taking any provisional measures;
- b in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
- c when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

1 If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.

- 2 The requested Party may set a time limit for the receipt of such amendments or information.
- 3 Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

- 1 Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.
- 2 In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co- operation under this chapter.

Article 41 – Information

- 1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
- a the action initiated on a request under this chapter;
- b the final result of the action carried out on the basis of the request;
- c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co- operation under this chapter;
- d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
- e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.
- 2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
- a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
- b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.
- 3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

- 1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.
- 2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information

or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

- 1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.
- 2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.
- 3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45 – Damages

- When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co
- operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.
- 2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

Chapter V – Co-operation between FIUs Article 46 – Co-operation between FIUs

- 1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.
- 2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.
- 3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.

- 4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.
- 5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.
- 6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.
- 7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.
- 8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.
- 9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.
- 10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.
- 11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.
- 12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.
- 13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law in respect of the postponement of transactions.

- 2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:
- a the transaction is related to money laundering; and
- b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

- 1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
- a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
- b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.

The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.

- 3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.
- 4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.
- 5 The COP shall adopt its own rules of procedure.
- 6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

- 1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:
- a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.
- 6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:
- a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
- b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.
- 2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.
- 4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties. (1)

Article 53 – Declarations and reservations

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.
- Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.
- Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.
- 4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:
- a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
- b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
- c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

- 5 No other reservation may be made.
- 6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.
- 7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

- Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.
- 6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.
- 8 If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 9 If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 10 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.
- 11 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3 The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non- member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d any declaration or reservation made under Article 53;
- e any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention. Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non- member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Note by the Secretariat: See the Declaration formulated by the European Community and the Member States of the European Union upon the adoption of the Convention by the Committee of Ministers of the Council of Europe, on 3 May 2005:

"The European Community/European Union and its Member States reaffirm that their objective in requesting the inclusion of a "disconnection clause" is to take account of the institutional structure of the Union when acceding to international conventions, in particular in case of transfer of sovereign powers from the Member States to the Community.

This clause is not aimed at reducing the rights or increasing the obligations of a non-European Union Party vis-à-vis the European Community/European Union and its Member States, inasmuch as the latter are also parties to this Convention.

The disconnection clause is necessary for those parts of the Convention which fall within the competence of the Community/Union, in order to indicate that European Union Member States cannot invoke and apply the rights and obligations deriving from the Convention directly among themselves (or between themselves and the European Community/Union). This does not detract from the fact that the Convention applies fully between the European Community/European Union and its Member States on the one hand, and the other Parties to the Convention, on the other; the Community and the European Union Members States will be bound by the Convention and will apply it like any Party to the Convention, if necessary, through Community/Union legislation. They will thus guarantee the full respect of the Convention's provisions vis-à-vis non-European Union Parties."

Appendix

- a participation in an organised criminal group and racketeering;
- b terrorism, including financing of terrorism;
- c trafficking in human beings and migrant smuggling;

- d sexual exploitation, including sexual exploitation of children;
- e illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances;
- f illicit arms trafficking;
- g illicit trafficking in stolen and other goods;
- h corruption and bribery;
- i fraud;
- j counterfeiting currency;
- k counterfeiting and piracy of products;
- 1 environmental crime;
- m murder, grievous bodily injury;
- n kidnapping, illegal restraint and hostage-taking;
- o robbery or theft;
- p smuggling;
- q extortion;
- r forgery;
- s piracy; and
- t insider trading and market manipulation.